

รายงานการประชุมรัฐสภา

ครั้งที่ ๖/๒๕๒๓ (สมัยสามัญ)

วันศุกร์ที่ ๒๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๒๓

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๑๙ คน

ประธานรัฐสภา : บัดนี้มีสมาชิกละลาปรมาภิเศกครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเรียน
เปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ยังไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๒๒ (สมัย
วิสามัญ) เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๒๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๒๒ (สมัยวิสามัญ) วันอังคาร
ที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๒๒ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๒๒ (สมัยวิสามัญ) วันศุกร์ที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๒๒
ครั้งที่ ๑๑/๒๕๒๒ (สมัยวิสามัญ) วันศุกร์ที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๒๒ และครั้งที่ ๑๒/๒๕๒๒
(สมัยวิสามัญ) วันศุกร์ที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๒๒ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้วางไว้เพื่อให้ท่านสมา-
ชิกตรวจดู ตั้งแต่วันศุกร์ที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๒๓ แล้วมีท่านสมาชิกในที่ประชุมนี้ขอแก้
ไขเพิ่มเติมอะไรหรือไม่ครับ สำหรับรายงานการประชุมที่กล่าวแล้ว

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติม)

ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มีสมาชิกในที่ประชุมนี้ขอแก้ไขเพิ่มเติมแต่ประการใด
ก็ถือว่าที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมรัฐสภาทั้ง ๕ ครั้งดังกล่าวแล้ว

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่เสนอใหม่ คือพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่ม
เติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙
พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ความมาก

ที่ สร. ๐๒๐๓/๑๐๖๘๘

สำนักนายกรัฐมนตรี

๖ มิถุนายน ๒๕๒๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑
ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาผลมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. ต่อรัฐสภา และคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติสำคัญอันเกี่ยวกับความมั่นคงของราชอาณาจักร

จึงกราบเรียนมา เพื่อขอได้โปรดนำร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นเข้าพิจารณาในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ตามนัยมาตรา ๒๐๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลตรี ประมาณ อติเรกสาร

(ประมาณ อติเรกสาร)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูป
การปกครองแผ่นดิน

ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ พ.ศ. . . .

หลักการ

๑. แก้ไขเพิ่มเติม (๕) ของบัญชีท้ายคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้ความผิดฐานเป็นช่องโจรและความผิดที่เกี่ยวกับความผิดฐานเป็นช่องโจรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๐ มาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๑๒ และมาตรา ๒๑๓ อยู่ในอำนาจของศาลพลเรือนที่จะพิจารณาพิพากษา

๒. ยกเลิก (๕) (๖) (๗) และ (๘) ของบัญชีท้ายคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และ (๙) ของบัญชีท้ายคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๔ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรให้คดีอาญาบางประเภท ที่อยู่ในอำนาจศาลทหารที่จะพิจารณาพิพากษาคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ อยู่ในอำนาจของศาลพลเรือนที่จะพิจารณาพิพากษา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๘

ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน
ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของ
คณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ พ.ศ. . . .”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช-
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของบัญชีท้ายคำสั่งของคณะกรรมการ
ปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้
แทน

คณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุม

พลตรี เริงฤทธิ์ รุมาคม

นาวาอากาศเอก ประหยัด ดิษยะศริน

สมพงษ์ ตริสุขี

พลเอก เกริกศิลป์ กัลยาณกุล

พลโท แสงวง จามรจันทร์

พลเรือตรี สำอาง กรวิโสภณ

นาวาอากาศโท มนูญ อัมวานนท์

พันเอก กมล เรืองวุฒิ

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๐ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๓

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่...../.....(.....)

วันที่.....

ประธานรัฐสภา

ผู้จัดรายการประชุม

อุทุมพร แก้วสถิตย์

พัชนี คล้ายสุวรรณ

สุจิตรา ทองมา

เยาวเรศ นवलสกุล

ทิพรัตน์ สาดประดับ

กฤษณา มิ่งสุวรรณ

พัชรี ไชยคำพา

วណิ เหมือนรัตน์

บังอร แก่นกุล

กัลยา สำราญศิลป์

พรรณบุบผา วิไลวงษ์

อุษา ตั้งกิจวรชัย

อัมพา กันทิโกวิทย์

สัมพันธ์ คงเลิศ

ชลอลักษณ์ ธรรมผล

รายงานการประชุมรัฐสภา
(คณะกรรมการตรวจแล้ว แต่รัฐสภายังมิได้รับรอง)

รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งนี้คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมของวุฒิสภาได้ตรวจแล้ว แต่รัฐสภายังมิได้รับรอง เนื่องจากถึงคราวที่สมาชิกวุฒิสภาออกจากตำแหน่งเป็นจำนวนหนึ่งในสามของสมาชิกทั้งหมดของวุฒิสภา โดยวิธีจับสลากเมื่อครบสองปี ตามความในมาตรา ๘๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ โดยวุฒิสภาได้ดำเนินการจับสลากเพื่อให้สมาชิกออกจากตำแหน่งเป็นจำนวนหนึ่งในสามเมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๒๔

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๒๔ วรรคสอง ซึ่งนำมาใช้โดยอนุโลมในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ตามความในมาตรา ๑๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑

สงวน คำวงษา
(พันเอก สงวน คำวงษา)
เลขาธิการรัฐสภา

“(๕) ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน ฐานเป็นอั้งยี่ และการมั่วสุมประชุมกัน ใช้กำลังประทุษร้าย ชูเชิญว่าจะประทุษร้าย หรือกระทำให้เกิดการวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง ตั้งแต่มาตรา ๒๐๙ ถึงมาตรา ๒๑๖ เว้นความผิดฐานเป็นช่องโจรและความผิดที่เกี่ยวกับความผิดฐานเป็นช่องโจรตามมาตรา ๒๑๐ มาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๑๒ และมาตรา ๒๑๓”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิก (๕) (๖) (๗) และ (๘) ของบัญชีท้ายคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และ (๙) ของบัญชีท้ายคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๕ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

มาตรา ๕ คดีที่มีข้อหาในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาซึ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน ฐานเป็นช่องโจรหรือความผิดที่เกี่ยวกับความผิดฐานเป็นช่องโจรตามมาตรา ๒๑๐ มาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๑๒ และมาตรา ๒๑๓ ความผิดที่เกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน ตั้งแต่มาตรา ๒๑๗ ถึงมาตรา ๒๓๙ ความผิดเกี่ยวกับเพศ ฐานจัดหรือล่อลวงหญิงหรือเด็กหญิงไปเพื่อการอนาจารหรือสำเร็จความใคร่ของผู้อื่น ตั้งแต่มาตรา ๒๔๒ ถึงมาตรา ๒๔๙ และมาตรา ๒๕๕ เฉพาะที่เกี่ยวกับมาตรา ๒๔๒ และมาตรา ๒๔๓ ความผิดต่อชีวิต ตั้งแต่มาตรา ๒๔๘ ถึงมาตรา ๒๕๕ ความผิดต่อร่างกาย ตั้งแต่มาตรา ๒๕๕ ถึงมาตรา ๓๐๐ และความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ฐานลักทรัพย์ วิว่งราว กรรโชก ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ และรับของโจร ตั้งแต่มาตรา ๓๓๔ ถึงมาตรา ๓๔๐ ตี มาตรา ๓๕๗ และมาตรา ๓๖๐ ทวิ บรรดาที่เกิดขึ้นในหรือหลังวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ เวลา ๑๙.๑๐ นาฬิกา จนถึงวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา ให้คงอยู่ในอำนาจศาลทหารที่จะพิจารณาพิพากษา เว้นแต่คดีที่ต้องดำเนินในศาลคดีเด็กและเยาวชน

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ก่อนที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมจะขอเขียนถึงความเป็นมา เพื่อเตือนความจำสักนิดหนึ่งว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๒๓ คุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล กับคณะ เป็นผู้เสนอมาครั้งหนึ่งแล้ว แล้วรัฐบาลขอรับไป พิจารณาด้วยกันแล้วก็จะส่งเข้ามาภายใน ๑๕ วัน บัดนี้รัฐบาลก็เสนอร่างนี้เข้ามาแล้ว นอกจากร่างของรัฐบาล ร่างของคุณไพฑูรย์แล้ว ยังมีคณะอื่นๆ เกสรทอง อีกท่านหนึ่ง ที่เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาในทำนองเดียวกัน ส่วนว่าภาระจะให้พิจารณารวม กันไปหรือไม่รวมนั้นก็ขึ้นอำนาจหน้าที่ของรัฐสภา แล้วแต่มติของสมาชิกจะครบ ต่อไปนี้ ก็ขอเชิญคณะรัฐมนตรีเสนอก่อน

นายชวน หลีกภัย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชวน หลีกภัย ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กระผมขอ ประธานทราบเรียนเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่ง ของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. . . . ในนามของ รัฐบาล โดยหลักการและเหตุผล ดังจะได้กราบเรียนต่อไปนี้

หลักการ ๑. แก้ไขเพิ่มเติม (๔) ของบัญชีท้ายคำสั่งของคณะปฏิรูปการ ปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ ให้ความผิดฐานเป็นช้อง โจรและความผิดที่เกี่ยวกับความผิดฐานเป็นช้องโจรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๐ มาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๑๒ และมาตรา ๒๑๓ อยู่ในอำนาจของศาลพลเรือนที่จะ พิจารณาพิพากษา

๒. ยกเลิก (๕) (๖) (๗) และ (๘) ของบัญชีท้ายคำสั่งของคณะ ปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และ (๙) ของ บัญชีท้ายคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๔ ลง วันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรให้คดีอาญาบางประเภทที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ที่จะพิจารณาพิพากษาคตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖

ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ อยู่ในอำนาจของศาลพลเรือนที่จะพิจารณาพิพากษา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กรมขอประทานกราบเรียน เหตุผลประกอบเพื่อเป็นคฤพินิจของท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องในการพิจารณาว่ากฎหมายฉบับนี้ว่านับตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินได้ออกคำสั่ง ฉบับที่ ๑ กำหนดให้การกระทำความผิดตั้งแต่เวลา ๗ นาฬิกา ๑๐ นาที ในวันที่ ๖ ตุลาคม เป็นต้นไป ของวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ คดีในบัญชีท้ายคำสั่งฉบับที่ ๑ รวมทั้งหมด ๙ วงเล็บให้ได้รับการพิจารณาพิพากษาโดยศาลทหาร นับตั้งแต่นั้นนับต้นมา คดีที่อยู่ในบัญชีท้ายคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ซึ่งมี ๘ วงเล็บนั้นก็อยู่ในอำนาจการพิจารณาพิพากษาของศาลทหาร แต่ว่าตามธรรมนูญศาลทหารนั้น คดีที่อยู่ในอำนาจของศาลทหารยังมีอำนาจที่จะอุทธรณ์ ฎีกากันได้ เพียงแต่มีขั้นตอนในกระบวนการพิจารณาที่แตกต่างจากศาลพลเรือนในบางประการ ต่อมาคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินเห็นว่าเพื่อให้การปราบปรามอาชญากรรมได้ผล และเพื่อให้เกิดความเด็ดขาดโดยรวดเร็ว ได้ออกคำสั่งเพิ่มเติมขึ้นมาอีกฉบับ ๑ คือคำสั่งฉบับที่ ๒๙ ซึ่งกำหนดเหตุผลว่าเพื่อให้ได้ผลในทางป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เห็นสมควรให้คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลทหารมีผลบังคับเด็ดขาดและรวดเร็วยิ่งขึ้น จึงมีคำสั่งให้คดีที่อยู่ในอำนาจของศาลทหารที่จะพิจารณาพิพากษตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินฉบับที่ ๑ นั้นห้ามอุทธรณ์หรือฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลทหาร โดยคำสั่งฉบับที่ ๒๙ นี้เอง นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาบรรดาความซึ่งกระทำความผิดอยู่ในลักษณะ ๙ วงเล็บของท้ายบัญชีคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินทั้งหมดสิทธิในการอุทธรณ์ฎีกา ต่อมาเมื่อมีการปฏิวัติในปี ๒๕๒๐ คณะปฏิวัติได้ยื่นเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง โดยได้ประกาศเป็นคำสั่งของคณะปฏิวัติให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร ซึ่งเป็นแม่บทของการพิจารณาพิพากษาคดีในศาลทหาร ว่าคดีที่พิจารณาโดยศาลทหารในเวลาไม่ปกตินั้นห้ามอุทธรณ์คำพิพากษา ห้ามฎีกาคำพิพากษาและคำสั่งโดยเด็ดขาด เพราะฉะนั้น ในขณะนี้ หลักกฎหมายที่พิจารณาโดยศาลทหารนั้นก็ไม่มีสิทธิอุทธรณ์แล้วโดยผลอันนี้เอง นับตั้งแต่ที่ได้มีคำสั่งห้ามอุทธรณ์ฎีกามาจนกระทั่งบัดนี้ เป็นระยะเวลาประมาณเกือบ ๔ ปี

ปรากฏว่าเจตนารมณ์ที่คณะปฏิรูปฯ หวังว่าการห้ามอุทธรณ์ฎีกานั้นจะบรรเทาอาชญากรรมลงนั้น ในเบื้องต้นก็อาจจะเห็นผลในระยะเพียงเดือน ๒ เดือน แต่ว่าในระยะต่อมาความซิงซาและความเคยชินก็เกิดขึ้น อาชญากรรมก็เกิดขึ้นมากมาย จนกระทั่งอาจจะกล่าวได้ว่ามากกว่าในยามปกติเสียด้วยซ้ำ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่กำหนดให้คดีบางประเภทซึ่งไม่เกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศต้องขึ้นสู่การพิจารณาของศาลทหาร ไม่มีสิทธิในการอุทธรณ์ ฎีกานั้น ได้ก่อให้เกิดปัญหาเป็นอย่างยิ่งกับคู่กรณี

ประการแรก สิทธิในการอุทธรณ์ ไม่มีในคดีที่ควรจะมี เช่นคดีที่ไม่เกี่ยวกับความมั่นคง คดีเรื่องทรัพย์สิน คดีเรื่องชีวิต คดีเกี่ยวกับเพศ ซึ่งมีอยู่หลายวงเล็บที่ไม่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ในที่สุดผลของการใช้คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินดังกล่าวนี้ ทำให้เกิดการร้องเรียน โดยเฉพาะคู่กรณีที่มิคดีนั้นได้เกิดการร้องเรียนกันมาก เพราะเหตุว่านอกเหนือจากสิทธิในการอุทธรณ์ ฎีกาดังที่กระผมได้กราบเรียนแล้ว

เหตุผลประการที่ ๒ ซึ่งมักจะมองไม่เห็นกัน คือสิทธิในการเป็นโจทก์ฟ้องคดี โดยเฉพาะความผิดเกี่ยวกับเพศ ซึ่งกรณีในผู้เสียหายไปแจ้งความร้องทุกข์ เมื่อเจ้าหน้าที่สอบสวนและมีความเห็นว่าควรสั่งฟ้องและควรไม่สั่งฟ้องแล้ว ถ้าพนักงานอัยการยื่นยื่นความเห็นของพนักงานสอบสวน สมมุติว่าสั่งไม่ฟ้อง ตามหลักแล้วผู้เสียหายซึ่งได้รับการกระทำความผิดนั้นไม่มีสิทธิที่จะฟ้องคดีด้วยตนเองได้ แต่โดยผลของการให้คดีดังกล่าวเหล่านั้นขึ้นสู่ศาลทหาร สิทธิในการฟ้องด้วยตนเองก็ตี สิทธิในการขอเข้าเป็นโจทก์ร่วมก็ดี หมดสั้นไปโดยสิ้นเชิง จึงได้มีการเรียกร้องจากบุคคลทั้ง ๒ ฝ่าย ทั้งฝ่ายผู้เสียหายและฝ่ายที่อยู่ ในฐานะของผู้ที่เป็นจำเลยว่า น่าจะได้มีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ ในบางท้องที่ถึงขนาดที่ทนายความได้รวมตัวกันไม่รับว่าความในคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลทหาร เนื่องจากไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาให้กับผู้เสียหาย หรือกับผู้ที่ถูกอยู่ในฐานะเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยได้ เพราะขาดสิทธิอันสำคัญยิ่ง คือสิทธิในการอุทธรณ์ฎีกา กระผมขอประทานกราบเรียนว่า ด้วยเหตุผลหลายประการรวมทั้งเหตุผลที่กระผมได้เคยกราบเรียนไว้เมื่อ ๒ สัปดาห์ที่แล้วว่า ได้มีการขอร้องจากท่านองคมนตรีหลายท่านว่า ในขณะนั้นคดีที่ศาลทหารได้ตัดสินไปแล้ว ไม่มีสิทธิในการอุทธรณ์นั้นได้มีเรื่องทูลเกล้าฯ ถวายฎีกา นับเป็นจำนวน

สูงขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งเป็นภาระอย่างยิ่งต่อคณะองคมนตรีที่จะต้องพิจารณาทุกเกล้า ๆ ถวายฎีกาเหล่านั้นทางหนึ่งที่จะคลี่คลาย คือการเปิดโอกาสให้คู่กรณีได้มีการใช้สิทธิตามขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรม แต่โดยที่รัฐบาลเองและสมาชิกสภาผู้แทน ฯ เองก็ได้มองเห็นว่าความผิดในบางประเภทนั้นยังมีความจำเป็นอยู่บางประการ ที่ไม่สามารถที่จะยกเล็กให้ไปสู่ศาลพลเรือนได้ทั้งหมด เพื่อให้เกิดความสัมฤทธิ์ผลกับความจำเป็นของทั้ง ๒ ฝ่าย ทางรัฐบาลจึงได้ขอเสนอแก้คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน เฉพาะในความผิดบางประการที่ไม่เป็นเรื่องสำคัญเกี่ยวกับความมั่นคงและเป็นความผิดที่ควรจะให้คู่กรณีได้มีโอกาสใช้สิทธิตามขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมคือความผิดเฉพาะฐาน ช่อง-โจร ความใน (๔) และความผิดอื่น ๆ ใน (๕) (๖) (๗) (๘) และวงเล็บสุดท้ายคือ (๙) ซึ่งความผิดเหล่านี้เป็นความผิดที่คู่กรณีผู้เสียหายเป็นเอกชนธรรมดาเขาควรจะมีสิทธิตามขั้นตอนของเขา กระผมจึงขอประทานกราบเรียนเพื่อให้ท่านที่เคารพทั้งหลาย พิจารณาได้ใช้ดุลพินิจในการวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ก่อนที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ ผมอยากจะขอกราบเรียนหาหรือว่า เนื่องจากมีผู้เสนอมา ๓ ร่างด้วยกันพร้อม ๆ กัน ในทำนองเดียวกันอยู่ที่เรียนไว้ข้างต้นแล้ว ถ้าเผื่อจะเป็นการประหยัดเวลาในการอภิปราย ถ้าสภาไม่ขัดข้องก็อนุมัติให้พิจารณาพร้อมกันไปทั้ง ๓ ฉบับ คือของรัฐบาล ของคุณไพฑูริย์ โมกขมรรคกุล และของคุณเบญจจะ เกสรทอง ซึ่งสามารถจะทำได้ตามข้อบังคับการประชุม ข้อ ๓๓ (๒) ถ้าจะพิจารณาร่วมกันไปทั้ง ๓ ฉบับ ท่านผู้ใดจะขัดข้องหรือไม่ครับ

นายญาติ ไหวติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ญาติ ไหวติ แห่งจังหวัดสุรินทร์ ปรากฏว่าระเบียบวาระที่ ๕ มีถึง ๔ เรื่องด้วยกัน เรื่องที่ ๑ ที่ ๒ นั้นเป็นเรื่องที่มีหลักการอันเดียวกัน คือแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ แต่เรื่องของกระผมเกี่ยวกับญัตตินี้ อยู่ในระดับที่ ๓ ในโลกนี้มีของคู่กันครับ มีกลางวันก็ต้องมีกลางคืน มีผู้ชายก็ต้องมีผู้หญิง มีข้างบนก็ต้องมีข้างล่าง ข้างบนดึงขึ้นข้างล่างก็ต้องดึงลงมา เพราะฉะนั้นเมื่อมีญัตติเหมือนกัน ๓ ฉบับ

๔๔๖

ฉบับที่ ๑ ที่ ๒ ก็เหมือนกับฉบับที่ ๔ เพื่อไม่ให้เกิดความยุ่งเหยิง กระผมขอให้เอาญัตติ
ของกระผมขึ้นพิจารณาก่อนครับ

ประธานรัฐสภา : อย่าเพิ่งเลยครับ ขอให้ความเห็นตามที่ผมเรียนหรือก่อนนะ
ครับว่า ๓ ฉบับนี้จะเอาพิจารณาารวมกันได้หรือไม่ จะมีผู้ใดขัดข้องหรือไม่ครับ ถ้าไม่มีผู้
ใดขัดข้องจะได้ดำเนินการพิจารณาต่อไป ถ้าขัดข้องก็ขอมติกัน มีผู้ใดขัดข้องหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่ขัดข้องก็ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้พิจารณารวมกันได้
ทั้ง ๓ ฉบับ

ด่วนมาก

ที่ สร ๐๒๐๓/๑๐๗๕๐

สำนักงานรัฐมนตรี

๑๐ มิถุนายน ๒๕๒๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขบัญชีท้ายคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๙ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. . . .
กรมเรือน ประชานรัฐสภา

อ้างถึง หนังสือที่ สผ ๐๐๐๓/๑๕๑๒๗ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๒๓
สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ขอรับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขบัญชีท้ายคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๙ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. . . . (นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) มาพิจารณา ก่อนรับหลักการ โดยให้รอการพิจารณาไว้มีกำหนดเวลา ๑๕ วันนั้น

เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. . . . มาเพื่อที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาพิจารณา ตามหนังสือที่ สร ๐๒๐๓/๑๐๖๔๔ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๒๓ แล้ว

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขบัญชีท้ายคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๙ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. . . . (นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) คืนกลับมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาพิจารณาต่อไป:

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลตรี ประมาณ อติเรกสาร

(ประมาณ อติเรกสาร)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขบัญญัติท้ายคำสั่งของคณะปฏิรูป

การปกครองแผ่นดิน

ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ.

หลักการ

ยกเลิกและแก้ไขบัญญัติท้ายคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ ข้อ (๕) (๘) และ (๙) ซึ่งเป็นความผิดที่ไม่ร้ายแรง และไม่เกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศให้กลับไปอยู่ในอำนาจการพิจารณาของศาลสถิตย์ยุติธรรมตามเดิม

เหตุผล

โดยที่คดีบางคดีในบัญญัติท้ายคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ ข้อ (๕) (๘) และ (๙) เป็นคดีความผิดที่ไม่ร้ายแรง และไม่เกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ ประกอบกับขณะนั้นบ้านเมืองได้กลับมายุ่งในภาวะสงบตามปกติ และได้มีการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย โดยมีรัฐธรรมนูญเป็นแม่บทของกฎหมาย จึงเห็นควรให้ประชาชนมีโอกาสดำเนินคดีได้เต็มที่ เพื่อให้ได้รับซึ่งความเป็นธรรม จึงเป็นการสมควรที่จะแก้ไขบัญญัติท้ายคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินบางรายการให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ของบ้านเมือง โดยให้คดีที่ไม่ร้ายแรงบางรายการดังกล่าวกลับไปอยู่ในอำนาจการพิจารณาของศาลสถิตย์ยุติธรรมตามเดิม

ร่าง

พระราชบัญญัติแก้ไขบัญญัติท้ายคำสั่งของคณะกรรมการปกครอง
แผ่นดิน

ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๒๘ (ฉบับที่ . .) พ.ศ. . . .

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขบัญญัติท้ายคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน
ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๙ ข้อ (๕) (๘) และ (๙)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขบัญญัติท้ายคำสั่ง
ของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๙
(ฉบับที่ . .) พ.ศ. . . .”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช-
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบัญญัติท้ายคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน
ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จ
ราชการแทนพระองค์ ตั้งแต่มาตรา ๑๐๗ ถึง มาตรา ๑๑๒

๔๕๐

(๒) ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐบาลในและภายนอกราชอาณาจักร ตั้งแต่ มาตรา ๑๑๓ ถึง มาตรา ๑๒๙

(๓) ความผิดต่อสัมพันธไมตรีกับต่างประเทศ ตั้งแต่มาตรา ๑๓๐ ถึงมาตรา ๑๓๕

(๔) ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชนฐานเป็นอั้งยี่ ฐานเป็นข่องโจร และการมั่วสุมประทุมกันใช้กำลังประทุษร้าย ชูเชี่ยวว่าจะประทุษร้าย หรือกระทำให้เกิดการวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง ตั้งแต่ มาตรา ๒๐๙ ถึงมาตรา ๒๑๖

(๕) ความผิดเกี่ยวกับเพศ ฐานจัดหรือล่อลวงหญิงหรือเด็กหญิงไปเพื่อการอนาจารหรือสำเร็จความใคร่ของผู้อื่น ตั้งแต่มาตรา ๒๔๒ ถึงมาตรา ๒๕๔ และมาตรา ๒๕๕ เฉพาะที่เกี่ยวกับมาตรา ๒๔๒ และมาตรา ๒๔๓

(๖) ความผิดต่อชีวิต ตั้งแต่มาตรา ๒๘๘ ถึงมาตรา ๒๙๔

(๗) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ตั้งแต่มาตรา ๓๓๙ ถึงมาตรา ๓๔๐ ทวิ

(ลงชื่อ) ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล ผู้เสนอ
(นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล)

(ลงชื่อ) ธีระ บียะสุวรรณ ผู้เสนอ
(นายธีระ บียะสุวรรณ)

(ลงชื่อ) วิญญู สุขฤทธิ ผู้เสนอ
(นายวิญญู สุขฤทธิ)

(ลงชื่อ) สนิท ลีลา ผู้เสนอ
(นายสนิท ลีลา)

(ลงชื่อ) พันตรี สัทพนม วิจิตรวสาร ผู้เสนอ
(สัทพนม วิจิตรวสาร)

(ลงชื่อ) ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล ผู้เสนอ
(นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล)

(ลงชื่อ) ขวลิต วิเศษสิทธิกุล ผู้เสนอ
(นายขวลิต วิเศษสิทธิกุล)

(ลงชื่อ) บียะณัฐ วัชรภรณ์ ผู้เสนอ
(นายบียะณัฐ วัชรภรณ์)

(ลงชื่อ) เสน่ห์ โสรินทร์ ผู้เสนอ
(นายเสน่ห์ โสรินทร์)

(ลงชื่อ) ไพศาล จันทภักดี ผู้เสนอ
(นายไพศาล จันทภักดี)

ผู้รับรองร่างพระราชบัญญัติแก้ไขบัญชีท้ายคำสั่งของคณะปฏิรูป

การปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙

เสนอ พึ่งเจียม

บุญยง แก้วฝ้ายนอก

สำราวล มหิตทิธิบุรินทร์

ประสาทพร เทพลิบ

ประสงค์ วงษ์สุนทร

อุดมศักดิ์ ท่งทอง

ประยงค์ โมกขพันธ์

เสนห์ ไชยรัตน์

เอนก ทับสุวรรณ

พันธ์ อินพานิช

เรืออากาศตรี ฉลาด วรรณิตร

สมพร จุริมาศ

ยุทธกิจ เจนปรมกิจ

วิศิษฐ์ พิพัฒพรคานนท์

คนเด็ด มั่นสีเขียว

วานิช พานิชเกรียงไกร

เชิดชัย เพชรพันธ์

สุเทพ อาจสารี

สำเนา ประจวบเหมาะ

เจ็ดศักดิ์ แสนวิเศษ

จรรยา เสรีถวัลย์

พจน์ เกิดผล

พินิจ จันทรสุนทร

ปรุงศักดิ์ ไชยหาญ

ประเทือง วิจารณ์ปรีชา

พิชญ์ แดนวงศ์

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ

เพียรศักดิ์ นิสสัยสุข

ศิริ ท่งทอง

(สำเนา)

ที่ ๘๕๘/๒๕๒๓

รัฐสภา

๑๘ มิถุนายน ๒๕๒๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล ๑ ชุด

ด้วยนายบัญชา เกสรทอง กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. . . . คณะกรรมาธิการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติได้พิจารณาแล้ว มีมติให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลอากาศเอก **บัญชา เมฆวิชัย**

(บัญชา เมฆวิชัย)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

วินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๘๒๐๘๘๘

๒๘๒๐๘๙๐

(สำเนา)

สภาผู้แทนราษฎร

๑๒ มิถุนายน ๒๕๒๓

เรื่อง ขอสั่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมทั้งบันทึกหลักการและเหตุผล

ข้าพเจ้าขอสั่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. ฉบับนี้มาเพื่อ
ได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนพิจารณา พร้อมทั้งได้แนบบันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้มาพร้อมหนังสือแนบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

บัญญัติ เกสร์ทอง

ผู้เสนอ

(นายบัญญัติ เกสร์ทอง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบูรณ์

(ลงชื่อ)

วสันต์ อินทรสุต

ผู้เสนอ

(นายวสันต์ อินทรสุต)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์

(ลงชื่อ)

วรพจน์ ณ ถลาง

ผู้เสนอ

(นายวรพจน์ ณ ถลาง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูป
การปกครองแผ่นดิน
ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ พ.ศ.

หลักการ

ยกเลิก (๕) (๖) (๗) และ (๘) ของบัญชีท้ายคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และ (๙) ของบัญชีท้ายคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๔ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรให้คดีอาญาบางประเภทที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ที่จะพิจารณาพิพากษาคตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ อยู่ในอำนาจของศาลพลเรือนที่จะพิจารณาพิพากษา เนื่องจากภาวะการณ์ของประเทศชาติปัจจุบันเข้าสู่สภาพปกติพอสมควรแล้ว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ คดีที่มีข้อหาในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาซึ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน ตั้งแต่มาตรา ๒๑๗ ถึงมาตรา ๒๓๙ ความผิดเกี่ยวกับเพศฐานจัดหรือล่อลวงหญิงหรือเด็กหญิงไปเพื่อการอนาจารหรือสำเร็จความใคร่ของผู้อื่น ตั้งแต่มาตรา ๒๔๒ ถึงมาตรา ๒๕๕ และมาตรา ๒๕๕ เฉพาะที่เกี่ยวกับมาตรา ๒๔๒ และมาตรา ๒๕๓ ความผิดต่อชีวิต ตั้งแต่มาตรา ๒๕๘ ถึงมาตรา ๒๕๙ ความผิดต่อร่างกาย ตั้งแต่มาตรา ๒๕๕ ถึงมาตรา ๓๐๐ และความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินลักทรัพย์ วิ่งราว กรรโชก วิตเอาทรัพย์สิน ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ และรับของโจร ตั้งแต่มาตรา ๓๓๔ ถึงมาตรา ๓๔๐ ตรี มาตรา ๓๔๗ และมาตรา ๓๖๐ ทวิ บรรดาที่เกิดขึ้นในหรือหลังวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ เวลา ๑๙.๑๐ นาฬิกา จนถึงวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา ให้คงอยู่ในอำนาจศาลทหารที่จะพิจารณาพิพากษา เว้นแต่คดีที่ต้องดำเนินในศาลคดีเด็กและเยาวชน

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(ลงชื่อ) บั๊จจะ เกสรทอง ผู้เสนอ

(นายบั๊จจะ เกสรทอง)

(ลงชื่อ) วสันต์ อินทรสุต ผู้เสนอ

(นายวสันต์ อินทรสุต)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์

(ลงชื่อ) วรพจน์ ณ ถลาง ผู้เสนอ

(นายวรพจน์ ณ ถลาง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม

ผู้รับรอง (ลงชื่อ)

ประวัติ เนียรภาค	ประสาทร เทพลิบ	ประสงค์ วงษ์สุนทร
ยุทธนา พงสุวรรณค์	ชวลิต วิเศษสิทธิกุล	ไพฑูรย์ แก้วทอง
เปรม มาลากุล ณ อยุธยา	ดำรงพันธุ์ อสุนี ณ อยุธยา	วิวรร สิทธิธรรม
คุสิต โสภิตชา	สำรวล มลทินบุรีนทร์	พล วัชรปรีชา
พจน์ เกิดผล	ลำภู สงวนสัตย์	ศิริ ท่งทอง
สุเทพ วงศ์กำแหง	บุญเกิด พิมพ์เมธากุล	ประยูร สุรนิงค์
ไพฑูรย์ โหดระไวศยะ	ประสิทธิ์ ณรงค์เดช	

สำหรับรัฐบาลได้แถลงหลักการและเหตุผลไปแล้ว สำหรับคุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล ได้แถลงไปแล้วเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๒๓ นี้คุณไพฑูรย์จะตั้งใจแถลงเพิ่มเติมอีกหรือไม่

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผมไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล พรรคเสรีธรรม จากจังหวัดสุโขทัย กระผมพร้อมด้วยคณะซึ่งมีคุณธีระ ปิยะสุวรรณค์ คุณชวลิต วิเศษสิทธิกุล คุณวิญญู ยุพถาศ์ คุณปิยะณัฐ วัชรภรณ์ คุณสนิท ลีลา คุณเสน่ห์ ไสรินทร์ พันตรีสีห์พนม วิจิตรวสาร และคุณไพศาล จันทรภักดี ซึ่งได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติเพื่อแก้ไขบัญชีท้ายคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๙ กระผมและคณะได้เสนอตั้งแต่รัฐบาลที่แล้ว เมื่อปีที่แล้ว ตามที่พวกกระผมได้เสนอให้กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาเกี่ยวกับรายละเอียดอีกสักเล็กน้อยว่า เนื่องจากว่าประชาชนได้รับความเดือดร้อนเกี่ยวกับปัญหาที่จะใช้สิทธิในการต่อสู้คดีในศาล เพราะว่าคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินและบัญชีท้ายคำสั่งนั้นได้ไปจำกัดสิทธิของประชาชนที่จะใช้สิทธิในกระบวนการยุติธรรม ในการที่จะอุทธรณ์ฎีกาเกี่ยวกับคดีต่าง ๆ ไว้รวมทั้งสิ้นถึง ๙ วงเล็บด้วยกัน ดังที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้แถลงไปแล้วนั้น ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนต่าง ๆ เหล่านี้ก็มีปัญหาเมื่อศาลชั้นต้นหรือศาลทหารนั้นได้ตัดสินแล้ว บางครั้งก็เห็นว่าตนเองนั้นไม่ได้รับความยุติธรรมเท่าที่

ควร ก็ไม่ว่าจะแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้อย่างไร เพราะว่าคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินนั้นได้ ปลิดรอน สิทธิมิให้คู่กรณีใช้สิทธิในการอุทธรณ์และฎีกา และบางคดีซึ่งบางคดีคู่กรณีมีความประสงค์ที่จะแต่งตั้งทนายความเข้าไปร่วมพิจารณาคดีด้วย หรือว่าบางคดีที่ทางพนักงานสอบสวนกักต้อน หรือทางอัยการกักต้อนสมควรมีคำสั่งไม่ฟ้องคดี ซึ่งผู้เสียหายหรือว่าคู่กรณีเห็นว่าผู้กระทำความผิดนั้นน่าจะได้รับโทษตามกฎหมาย ก็ไม่สามารถที่จะใช้สิทธิที่จะเป็นโจทก์ฟ้องร้องคดีเองได้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้นำความเดือดร้อนมาให้ประชาชนเป็นอันมาก ซึ่งกระผมเห็นด้วยแต่แรกแล้วว่า เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ปี ๒๕๑๙ ตามที่คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินได้มีคำสั่งและมีบัญญัติห้ามคำสั่งนี้ เนื่องจากภาวะเหตุการณ์ในขณะนั้นเกิดความรุนแรง และจำเป็นที่จะต้องออกคำสั่งนี้เพื่อความสงบของบ้านเมือง กระผมเห็นด้วยในขณะนั้น แต่เนื่องจากว่าขณะนั้นเหตุการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป บ้านเมืองเราสงบลง เรามีรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นแม่บทของกฎหมายและเรามีการปกครองระบอบประชาธิปไตย จึงสมควรที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงและแก้ไขความผิดบางรายการซึ่งไม่เกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความผิดปกติธรรมดา เช่น ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือทำร้ายร่างกาย ต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งเป็นคดีที่ปกติธรรมดา แม้ว่าประเทศไหนก็มีการกระทำความผิดเช่นนี้อยู่ตลอด ก็สมควรที่จะนำขึ้นมาพิจารณาในศาลพลเรือนเสีย เพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสและได้รับความเป็นธรรมมากขึ้น หากการพิจารณาของศาลนั้น คู่กรณีไม่เห็นด้วยก็สามารถจะใช้สิทธิในการอุทธรณ์และฎีกาเพื่อให้ศาลสูงเป็นผู้พิจารณาและพิพากษาเป็นบรรทัดฐานต่อไป กระผมและคณะได้ร่วมกันเสนอมาตั้งแต่ปีที่แล้วว่า บัญชีคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินบางรายการนั้นควรจะยกเลิกได้แล้ว จึงได้เสนอมาและตั้งแต่รัฐบาลที่แล้วรวมทั้งรัฐบาลนี้ก็มีความเห็นว่าควรจะยกเลิกบัญชีคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินบางความผิด และได้เสนอมากกว่ากระผมบางรายการ ซึ่งกระผมก็เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งกระผมขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า การที่กระผมได้เสนอมาซึ่งน้อยกว่าทางรัฐบาลนั้น ก็เนื่องจากกระผมเกรงว่าคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติจะไม่ยอมผ่านร่างพระราชบัญญัติของกระผมและคณะที่เสนอมา ก็เลยพยายามที่จะเสนอให้น้อยที่สุดเท่าที่จะน้อยได้ เพื่อ

ให้คณะกรรมการฯ ชูคนเห็นใจ และเห็นถึงความจำเป็นและความเดือดร้อนของประชาชน ถึงแม้ไม่ได้มากก็ได้ใจอยู่ก็ยังไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนกระผมจึงเห็นด้วย และคิดว่า รัฐสภาคงจะเห็นด้วยกับร่างของกระผมที่เสนอมาร่วมทั้งรัฐบาล เพื่อที่จะได้แก้ไข ปัญหาความเดือดร้อนต่าง ๆ ของประชาชน ในการที่จะใช้สิทธิ์ในกระบวนการยุติธรรมใน ครั้งนี้ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานรัฐสภา : ต่อกันไปเจ้าของร่างอีกฉบับหนึ่งครับ คุณบัญญัติ เกสรทอง

นายบัญญัติ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผมบัญญัติ เกสรทอง ส.ส. เพชรบูรณ์ แห่งพรรคเกษตรสังคม พร้อมด้วย คุณวสันต์ อินทรสุตร และคุณฉวีวรรณ ณ ถลาง ในฐานะพรรคเกษตรสังคมได้เสนอร่าง พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ.

หลักการ ยกเลิก (๔) (๖) (๗) และ (๘) ของบัญชีท้ายคำสั่งของคณะปฏิรูป การปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และ (๙) ของบัญชี ท้ายคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๔ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

ด้วยเหตุผล โดยที่เป็นการสมควรให้คดีอาญาบางประเภทที่อยู่ในอำนาจของ ศาลทหารที่จะพิจารณาพิพากษาคตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ อยู่ในอำนาจของศาลพลเรือนที่จะพิจารณาพิพากษา เนื่องจากภาวะเหตุการณ์ของประเทศชาติปัจจุบันเข้าสู่สภาพปกติดีพอสมควรแล้ว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทานชี้แจงเหตุผลเพิ่มเติมในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมขอประทานกราบเรียนว่า กระผมเองก็ไม่ใช่นักกฎหมาย แต่กระผมทราบปัญหาต่าง ๆ จากรัฐธรรมนูญซึ่งเดือดร้อน และวงการตุลาการ และโดยประสบการณ์ด้วยตนเอง ซึ่งมีราษฎรของกระผมหลายคน ซึ่งโดนคดีอาญาโดยไม่รู้ตัว และไม่มีควมผิด แต่จำเป็นต้องติดคุกโดยคำสั่งตัดสินของศาล และไม่มีโอกาสที่จะอุทธรณ์ ฎีกาได้อันนี้

เป็นเรื่องจริงซึ่งกระผมประสบมา เพราะฉะนั้นในฐานะผู้แทนราษฎรก็ได้สังเกตเห็นถึงความเดือดร้อนของประชาชนเป็นอย่างมาก และพร้อมกันนั้นกระผมขอประทานกราบเรียนว่า กระผมก็เห็นว่าประเทศชาติเราขณะนี้ไม่ได้มีเหตุการณ์อันใดที่จำเป็นจะต้องมีศาลทหารตลอดไป จริงอยู่การประกาศของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินที่ประกาศออกมานั้น ในขณะเหตุการณ์เมื่อปี ๒๕๑๙ ซึ่งก็ทราบกันว่าเหตุการณ์อันร้ายแรงซึ่งจะต้องใช้ความรวดเร็วจับพลันในการแก้ไข ขณะนั้นก็ล่วงเลยมาถึง ๔ ปี และเหตุผลต่างๆ ในการแก้ตามหลักการนั้น ๆ ผนวก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็ได้ชี้แจงต่อสภานี้แล้ว กระผมขอประทานกราบเรียนอีกนิตหนึ่งว่า ในการที่จะขอยกเลิกนี้ ไม่ใช่แม้แต่ราษฎรธรรมดาซึ่งประกอบกรทำผิดแม้แต่วงการตุลาการ ซึ่งกระผมในฐานะผู้แทนราษฎรก็ได้เคยไปกราบเรียนถึงปัญหาของราษฎรที่ได้รับคำสั่งว่า เป็นเรื่องอุกฉกรรจ์ของวงการตุลาการเหลือเกิน ในการที่มีศาลทหารขณะนี้ เพราะว่าคดีใดๆ ที่ศาลจะวินิจฉัยนั้น ถ้าหากไม่แน่ชัดศาลก็จำเป็นต้องลงโทษไว้ก่อน ก็เนื่องจากว่าถ้าหากศาลขึ้นปล่อยบ่อยๆ อาจจะเป็นที่ครหาว่ามีการรับสินบนบ้าง ซึ่งจะทำให้หม่อมองต่อวงการตุลาการ เพราะฉะนั้นคดีต่างๆ ที่ขึ้นศาลทหารนั้น ถ้าหากคดีไม่ชัดเจนศาลจะลงทุกครั้งไป ปัญหาความเดือดร้อนดังที่กระผมได้ประทานกราบเรียนมา และกระผมในฐานะเป็นผู้แทนราษฎรก็คิดว่ามีลู่ทางใดที่จะแก้ปัญหาล่าช้านี้ให้เข้าได้ ก็จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติตามหลักการและเหตุผลที่กระผมได้ประทานเสนอมานี้ แต่รายละเอียดหลักการหรือเหตุผลต่างๆ ก็สอดคล้องต้องกันกับของรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลก็ได้เป็นผู้เสนอไปแล้ว ประกอบกับเพื่อนสมาชิก ซึ่งคุณไพฑูริย์ก็ได้ให้เหตุผลไปแล้ว เพื่อประหยัดเวลาของสภา กระผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ในรัฐสภาแห่งนี้คงจะเห็นด้วย และรับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ ขอขอบพระคุณครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อนุสรราชธานี) :
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ พรรคสันติธรรม จากจังหวัดอุบลราชธานี เท่าที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๙ ร่วมกับคุณไพฑูริย์ โภกขมบรรคกุล กับคณะ และคุณบุญจะ เกสรทอง กับคณะ เสนอ

เข้ามาทั้ง ๓ ฉบับนั้น กระทบได้พิจารณาหลักการและเหตุผลโดยตลอดแล้ว กระทบเห็นด้วย แต่ท่านผู้เป็นประธาน ก่อนที่จะให้สถานีได้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ กระทบอยากจะให้ข้อสังเกตต่อสถานี เพื่อเป็นการประกอบการพิจารณาสักเล็กน้อยดังต่อไปนี้

ก่อนอื่นกระทบอยากจะประทานกราบเรียนทำความเข้าใจกับรัฐสภาเสียก่อนว่าการที่ประกาศของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินได้กำหนดให้ความผิดบางประเภทขึ้นศาลทหารนั้น ความเสียหายหรือความไม่ถูกต้องเกิดขึ้นกับราษฎรทั่วประเทศนั้นได้มีอยู่หลายประการ

ประการแรก กระทบอยากจะประทานกราบเรียนเกี่ยวกับตัวจำเลยเสียก่อนตัวจำเลย หรือผู้ต้องหาเมื่อคดีความได้ถูกกล่าวหาในความผิดเป็นคดีอาญาที่ขึ้นศาลทหารแล้ว จำเลยเองจะถูกจำกัดสิทธิ์ในการแสดงหรือพิสูจน์ต่อศาลว่าตัวเองไม่ได้กระทำความผิด โดยได้ถูกจำกัดแต่เฉพาะในศาลชั้นต้น ไม่มีสิทธิ์ที่จะอุทธรณ์หรือฎีกาได้ นี่เป็นประการสำคัญโดยความเป็นจริงแล้วท่านประธานเองก็จะทราบว่า ตัวจำเลยนั้นโดยหลักแห่งนิติศาสตร์แล้วให้สันนิษฐานไว้ว่า จำเลยถึงจะถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดก็ดี ก็ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ เพราะฉะนั้นหน้าที่ของจำเลยก็ต้องมีโอกาสหาพยานหลักฐานต่อสู้อย่างกว้างขวาง และจะต้องมีการถ่วงถ่วงตามขั้นตอนจากศาลชั้นต้น แล้วจะต้องมีการถ่วงถ่วงในศาลชั้นอุทธรณ์ และในศาลชั้นฎีกาด้วย ส่วนหน้าที่ในการนำสืบของโจทก์ในการที่จะให้จำเลยได้กระทำความผิดนั้นเป็นหน้าที่ของโจทก์โดยตรง คือหน้าที่ของอัยการหรือโจทก์ที่จะต้องนำสืบว่าจำเลยกระทำความผิดอย่างไร ถ้าหากโจทก์ไม่สามารถที่จะนำสืบได้ว่าจำเลยกระทำความผิดหรือนำสืบแล้วมีพยานหลักฐานคาบลูกคาบดอก ในกรณีเช่นนี้ศาลหรือผู้พิพากษาก็มีหน้าที่ที่จะยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้แก่จำเลย คือจะต้องพิพากษาคัดสินยกฟ้องโจทก์ปล่อยจำเลยพ้นข้อหาไปนี่คือหลักที่วางไว้ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นการรับรองสิทธิ์เสรีภาพของประชาชนทุกหมู่เหล่า ซึ่งกระทบเห็นว่าความเสียหายเหล่านี้เป็นความเสียหายที่ประชาชนได้รับทั่วประเทศซึ่งได้ถูกจำกัดตามประกาศของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ที่กระทบได้ประทานกราบ

เรียนมาแล้ว เพราะฉะนั้นท่านผู้เป็นประธาน นอกจากความหนักใจของจำเลยหรือ
 ราษฎรทั้งประเทศที่ได้ถูกกล่าวหาแล้ว ก็ยังมีความหนักใจเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม
 คือผู้หนึ่งทำการตัดสินคดีความ คือตัวผู้พิพากษาเอง ก่อนที่จะมีการตัดสินคดีความแต่ละ
 เรื่องนั้น ผู้พิพากษาบางครั้งก็ต้องพิจารณาตัดสินไปตามพยานหลักฐาน เพราะฉะนั้น
 ในการพิจารณาตัดสินในศาลในกระบวนการยุติธรรมปัจจุบันความเป็นจริงที่จะนำไปสู่จำเลยใน
 ศาล ก็จะอาศัยในการตัดสินลงโทษก็คือเอาพยานหลักฐานไปต่อสู้อันไม่ได้เอาความจริง
 ไปพิสูจน์ในศาล แต่ในความเป็นจริงแล้วคือภาวนาพยานหลักฐานไปต่อสู้อันหรือทำให้
 พิสูจน์ในศาลว่าพยานหลักฐานใดมีน้ำหนักกว่ากัน ในบางครั้งฝ่ายโจทก์ก็ตี ฝ่ายจำเลย
 ก็ตี จะพิสูจน์หลักฐานเป็นการคาบลูกคงบดอง คือ ๕๐ ต่อ ๕๐ ในกรณีเช่นนั้นก็จะเกิด
 ความสงสัยขึ้นระหว่างผู้พิพากษาว่า จำเลยกระทำความจริงหรือไม่ แต่บังเอิญคดีความ
 นั้นเป็นคดีซึ่งกำหนดให้ขึ้นศาลทหาร ผู้พิพากษาก็จำยอมจะต้องพิพากษายกประโยชน์
 ให้ต่อจำเลยไป โดยยกฟ้องโจทก์ปล่อยจำเลยไป ทั้ง ๆ ที่บางครั้งจำเลยอาจจะกระทำ
 ความผิดจริงก็อาจจะเป็นได้ ผู้พิพากษาจะต้องทำอย่างนั้นก็เนื่องจากว่าเป็นศาลทหาร
 ถ้าหากพิพากษาลงโทษจำเลยแล้วจำเลยก็ไม่มีโอกาสที่จะอุทธรณ์หรือฎีกาคดีได้ ซึ่งจะ
 เป็นการจำกัดสิทธิของจำเลย แต่ถ้าหากยกเลิกศาลทหารแล้ว ในคดีเช่นนี้ผู้พิพากษา
 อาจจะพิจารณาเป็นประโยชน์เพื่อความเที่ยงธรรมของสังคมได้ โดยตัดสินลงโทษจำเลย
 แล้วให้จำเลยอุทธรณ์ต่อไปยังศาลอุทธรณ์ เพื่อให้ศาลอุทธรณ์กลับกรองพิจารณาอีกครั้ง
 หนึ่ง เมื่อศาลอุทธรณ์ตัดสินเป็นประการใดก็ให้สิทธิโจทก์ จำเลยฎีกาได้เพื่อให้เกิดการ
 กลับกรองในครั้งสุดท้ายอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งกระผมเห็นว่าเป็นการสมควรในกระบวนการ
 ยุติธรรม ซึ่งอาศัยหลักในการเอาพยานหลักฐานมาเป็นเครื่องต่อรองในการพิสูจน์ความ
 จริงกันในศาล ซึ่งกระผมเห็นว่า เป็นสิ่งที่ถูกต้อง

ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ กระผมยังเห็นเลยต่อไปอีกว่าประกาศของคณะ
 ปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ นี้สมควรที่
 รัฐบาลน่าจะแก้ไขหรือยกเลิกไปทั้งหมดจึงจะถูกต้อง และระยะนี้ถ้าหากเราจะเป็นประชา
 ธิปไตยที่แท้จริงแล้ว ก็ไม่สมควรที่จะลิดรอนสิทธิราษฎรสมควรที่จะให้ราษฎรที่ถูกกล่าว

ทงได้พิสูจน์ความจริงอย่างกว้างขวาง ตามที่รัฐธรรมนูญได้เขียนให้สิทธิรับรองไว้ว่า ผู้ต้องหาคือผู้บริสุทธิ์ ไม่น่าที่จะจำกัดเอาไว้ว่าคดีความเช่นนั้นจะต้องขึ้นศาลทหาร กระผมจึงเห็นด้วยทุกประการกับผู้ร่างทั้งสอง และคณะรัฐมนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่าน รัฐมนตรีชวชน หลีกภัย ได้อธิบายเหตุผลต่อสภาแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมในฐานะซึ่งเป็นตัวแทนปวงชนก็เห็นด้วยและยินดีที่จะให้ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ผ่านสภาไป เพื่อให้บังคับต่อประชาชนได้โดยเร็ว กระผมขอขอบพระคุณท่านผู้เป็นประธาน

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ไม่สังกัดพรรคการเมืองใด กระผมลุกขึ้นมาทันทีจะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลและเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา ท่านประธานที่เคารพ ในฐานะที่กระผมเป็นผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกมาจากประชาชน และในฐานะที่กระผมอยู่กับประชาชนมาตลอดเวลา ผูกพันกับประชาชนมาตลอดเวลานั้น กระผมใคร่จะกราบเรียนกับท่านประธานว่า ขณะนี้ในเรือนจำที่คุมขังผู้ที่ถูกพิพากษาจากศาลทั่วประเทศนั้น กระผมกล้าที่จะพูดได้ว่ามีคนบริสุทธิ์ที่ถูกยึดเยียดถูกจับกุมเข้าไปอยู่ในนั้นเป็นจำนวนไม่น้อย บางครั้งประชาชนที่บริสุทธิ์เหล่านั้นอาจจะไม่ถูกกักกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามหรือฝ่ายตำรวจ ก็มักจะถูกยึดเยียดข้อหาให้ หรือบางครั้งเมื่อมีคดีอาญาเกิดขึ้นในท้องที่ใดก็ตาม เมื่อมีคดีอาญาเกิดขึ้น ผู้บังคับบัญชาเร่งรัดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจในท้องที่นั้นทำการสอบสวนจับกุมผู้ต้องหาให้ได้ บางครั้งผู้ที่ถูกจับกุมมานั้นไม่ได้มีความผิด แต่ถูกยึดเยียดข้อหาให้ และเมื่อถูกยึดเยียดข้อหาให้มาถึงโรงพักบางครั้งนั้น ท่านประธานที่เคารพ กระผมรู้สึกสงสารประชาชนที่ถูกยึดเยียดข้อหาให้เหลือเกิน ในเวลาที่ผ่านมา ๓ เดือน เขาจะเบียดเบียนจากห้องขังทำการข้อมให้รับสารภาพ หรืออะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นกรรมวิบัติบังคับด้วยเหตุนี้กระผมจึงเห็นด้วยอย่างยิ่งที่ท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมท่านได้ให้เหตุผลแล้วก็เสนอเข้ามา เพราะว่าประชาชนทั่วประเทศขณะนี้ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการ

สอบสวนจับกุมของเจ้าหน้าที่ บางครั้งก็ไปค้นตัวประชาชนแล้วไม่มีอะไรยึดยึดเย็ดเยื่ออื่น ให้บ้างก็มีในจังหวัดเชียงใหม่มาครบท่านประธานที่เคารพ นอกจากนั้นกระผมก็เห็นว่า บัญชีที่ยกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) นั้นสมควรที่จะยกเลิก เพราะว่าทำให้การพิจารณาคดีในศาลนั้น บางครั้งประชาชนก็ไม่มีสิทธิเสรีภาพ ในการที่จะต่อสู้คดีแสดงความบริสุทธิ์ของตัวเองว่าไม่ผิด โดยการอุทธรณ์และฎีกา แต่กระผมยังสงสัยอยู่อันหนึ่ง กระผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่า ตามมาตรา ๕ ที่รัฐบาลเสนอมานั้น อันนี้เป็นความสงสัยของกระผมครบ ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๕ นะครับ อันนี้เขียนไว้บอกว่า คดีในข้อหาที่ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาซึ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชนฐานเป็นข้อโจร หรือความผิดที่เกี่ยวกับความผิดฐานเป็นข้อโจร ตามมาตรา ๒๑๐ มาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๑๒ เรื่อยไปนะครับ จนถึงบรรดาที่เกิดขึ้นในหรือหลังวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ เวลา ๑๙.๐๐ นาฬิกา จนถึงวันประกาศราชกิจจานุเบกษานี้ ให้คงอยู่ในอำนาจศาลทหารที่จะพิจารณาพิพากษา เว้นแต่คดีที่ต้องดำเนินการในศาลคดีเด็กและเยาวชน อันนี้กระผมเข้าใจเองว่า หมายความว่าหลังจากวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ จนถึงวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา คดีต่าง ๆ นั้น จะต้องอยู่ในศาลทหาร แต่หลังจากวันประกาศราชกิจจานุเบกษาไปแล้ว ก็ต้องขึ้นศาลพลเรือน อย่างนั้นใช่หรือไม่ ถ้าเป็นความเข้าใจ ท่านรัฐมนตรีพยกหน้าบอกว่า ใช่ โอ.เค. กระผมก็ไม่ติดใจสงสัย และกระผมขอสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ให้ผ่านไปด้วยรวดเร็วที่สุด ถ้าเป็นไปได้ กระผมใครจะเสนอให้พิจารณา ๓ วาระรวด ให้กรรมวิธีการเต็มสภานี้พิจารณาด้วยซ้ำไป ขอขอบคุณครบท่านประธานที่เคารพ

นายพัน บุญชิต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อับลราชธานี) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พัน บุญชิต จากอุบลราชธานี พรรคกิจสังคม กระผมขอขอบคุณรัฐบาล โดยเฉพาะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมที่ได้ถอนร่างไป และเสนอเข้ามาในวันนี้เป็นการหันอกหันใจท่านสมาชิกเป็นอย่างยิ่ง กระผมขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานว่า มนุษย์เรานี้ไม่มีอะไรอีกแล้วที่จะเสียใจเท่ากับตนเองไม่ได้รับความยุติธรรม ท่านประธานที่เคารพ กฎหมายฉบับนี้ที่ประกาศไปแล้วนั้นตัดสิทธิ์ทั้งผู้เสียหาย

คดีสิทธิ์ทั้งจำเลยที่ไม่ได้อุทธรณ์ ฎีกา ผู้เสียหายนั้นเขาก็ไม่ได้มีโอกาสจะฟ้องเอง ในเมื่อัยการสั่งไม่ฟ้อง นี่แหละครับท่านประธาน เขาคิดว่า เขาควรจะมีโอกาสสวมกบฏัยการกิติ เขาควรจะมีโอกาสฟ้องเองกิติ แต่เขาคำนึงการไม่ได้ เพราะโดนคดีสิทธิ์ กระผมอยากจะสนับสนุนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดเชียงรายว่า กฎหมายฉบับนี้มีความจำเป็นและเร่งด่วนเกี่ยวแก่เสรีภาพของประชาชน ควรที่รัฐสภาแห่งนี้หรือรัฐบาลจะได้พิจารณาโดยเร็วที่สุดเพื่อให้สิทธิ์แก่ประชาชน โดยพิจารณารวดเดียว ๓ วาระ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประธานกราบเรียนว่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดเพชรบูรณ์ที่อภิปรายไปเมื่อก่อนว่า เมื่อศาลปล่อยก็กลัวว่าจะกินสินบน ต้องเอาเขาคู่ในคดีซึ่งขึ้นศาลทหาร กระผมขอประธานกราบเรียนว่า ในฐานะเคยเป็นผู้พิพากษามาคดีใดซึ่งเราไม่แน่ใจโดยชัดแจ้งแล้ว เราไม่จำคุกจำเลยเป็นอันขาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคดีศาลทหารนี้ถ้าหากเกิดข้อข้องใจหรือมีข้อสงสัยเพียงนิดเดียว เราก็จะให้โอกาสจำเลยออกสู่เสรีภาพ แต่ว่าขณะที่เราตัดสินยกฟ้องนั้นเราก็ห่วงผู้เสียหายเหมือนกันว่า เขาก็ได้รับความเสียหาย เหตุใดถึงได้ปล่อยเมื่อมีความสงสัย อันนี้แหละเป็นที่เคลงใจแก่ผู้พิพากษาเป็นอย่างยิ่ง ถ้าหากว่าได้ยกเลิกเสีย แม้ว่าเราเห็นว่าเขาควรจะได้รับโทษ เราก็จำคุกไปฝ่ายจำเลยก็มีโอกาสอุทธรณ์ ฎีกาได้ ผู้เสียหายก็พอใจ อันนี้แหละครับท่านประธานที่เคารพ กฎหมายนี้เกี่ยวแก่สิทธิของผู้เสียหาย เกี่ยวแก่เสรีภาพของจำเลย กระผมจึงอยากจะประธานกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่าถ้าเป็นไปได้ กระผมอยากจะให้พิจารณารวดเดียว ๓ วาระ เพื่อคืนสิทธิ์และเสรีภาพอันสูงส่งนี้ให้แก่ประชาชน ขอขอบพระคุณ

นายปิยะธัญ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปิยะธัญ วัชรภรณ์ จากศรีสะเกษ กระผมก็เป็นผู้หนึ่งที่จะต้องลุกขึ้นมาขอบคุณรัฐบาล ที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา ทำให้กระผมมีความหวังขึ้นมาว่า รัฐบาลนั้นจะคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชน ทั้งนี้เพราะเหตุว่ากระผมไม่มั่นใจเลยว่ ถ้าหากว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลแล้ว ร่างกฎหมายนี้จะผ่านสภาหรือไม่ ทั้งนี้เพราะว่าคนที่เป็สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะผู้มีอาชีพในด้านเกี่ยวข้องกับกฎหมายได้พยายามต่อสู้เรียกร้องมาตลอดระยะเวลาตั้งแต่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ ใน

การที่จะขอให้มีการยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ นี้ ทั้งนี้ เพราะเหตุผลว่าผลดีจากการที่นำคดีต่าง ๆ ขึ้นศาลทหารนั้นไม่ได้เป็นผลดีอะไรเลยแม้แต่ กับของรัฐบาล ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าอาชญากรที่กระทำความผิดนั้น เขากะทำความผิดเพราะ สິงแหวดล่อม หรือเพราะสันดานเขามากยิ่งกว่า เพราะเหตุว่าคดีนั้นจะไปขึ้นศาลพลเรือน หรือขึ้นศาลทหาร ในด้านการปราบปรามก็ได้เกิดผลดีอะไรขึ้น เพราะฉะนั้นกระผมจึง ลุกขึ้นมาเรียกร้องในการที่จะให้มีการดำเนินการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ผ่าน ไปโดยรวดเร็ว แต่กระผมก็ยังมีความเป็นห่วงอยู่ว่าสิทธิของประชาชนผู้บริโภค ในขณะนี้ ซึ่งกำลังตกเป็นจำเลยอยู่ในศาลทหารนั้นจะไม่ได้รับสิทธิ ได้รับประโยชน์จากร่างพระราช- บัญญัติฉบับนี้ด้วย กระผมอยากจะเรียกร้องว่าเมื่อเราจะคิดอำนาจจะคืนสิทธิให้กับประชาชน ในการที่จะพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตัวเอง ก็น่าจะคิดกันให้ครบถ้วนอย่ายกเว้นแต่เฉพาะ ผู้ที่ยังไม่ได้มีคดีขึ้นมาฟ้องที่ศาลเท่านั้น ในเบื้องต้นนั้นกระผมอยากจะขอทราบเรียนท่าน ประธานว่า เหตุที่เราจำเป็นต้องเรียกร้องไม่อย่างให้คดีขึ้นศาลทหาร เพราะเหตุว่ากระ บวนการยุติธรรมชั้นต้น เบื้องต้นของเมืองไทยเราเวลานี้ไม่เป็นปกติไม่ยุติธรรม เริ่มกัน ตั้งแต่พนักงานสอบสวน และไม่มีมีความเชื่อมั่นได้เลยครบว่าคดีขึ้นไปถึงโรงพักขึ้นไปถึงพนักงานสอบสวนแล้วจะได้รับความเป็นธรรม เวลานี้ชาวบ้านเขามีความคิดกันอย่างนี้ว่าถ้าหาก ใครจะต้องมีเรื่องเกี่ยวข้องกับโรงพักก็ต้องมีเงินอยู่ในกระเป๋า ทั้งเป็นฝ่ายผู้ต้องหาที่ดี หรือเป็นฝ่ายผู้เสียหายก็ดี ใครมีเงินมากกว่าคนนั้นมีสิทธิจะได้รับผลประโยชน์มากกว่า นี้ เป็นกระบวนการชั้นต้น ที่พวกเขาที่เป็นห่วงกันมาก เรื่อยตามลำดับมาจนถึงพนักงาน อัยการ พนักงานอัยการเองนั้นก็ไม่มีอิสระในการพิจารณา เพราะว่าคดีในศาลบางคดีนั้น พนักงานอัยการไม่สามารถที่จะชี้ขาดได้ว่าเรื่องนี้หลักฐานอ่อนไม่ควรถะฟ้อง เพราะว่าพนักงานอัยการหลายคนบนกับกระผมว่า จำเป็นที่จะต้องเสนอเรื่องผ่านไปยังอัยการพิจารณา ด้วยและส่วนใหญ่ท่านบอกว่าหลักฐานจะอ่อนหรือไม่อ่อน ก็ให้ไปหลุดเอาที่ศาล เมื่อคิด คำนึงถึงความยุติธรรมของประชาชน ซึ่งเขาเป็นผู้บริโภคอย่างแท้จริงแล้วแต่เขาจะต้องไป ต่อสู้ในศาล จึงครบ ผลสุดท้ายเขาอาจจะหลุดออกมาพ้นจากความผิดมา แต่ขั้นตอน กว่าที่เขาจะหลุดพ้นจากความผิดได้นั้น ได้สร้างความทุกข์เขวากับเขาเป็นอย่างยิ่ง เพราะ

ฉะนั้นกระผมจึงอยากที่จะเรียกร้องให้บรรดาเพื่อน สมาชิกทั้งหลายได้โปรดคำนึงเถอะว่า การที่เราจะคืนสิทธิ์ให้ประชาชนทั้งหลายได้ไปใช้สิทธิ์ต่อสู้เพื่อพิชิตความถูกต้องของเขานั้น เป็นสิ่งที่ดี เราควรจะให้เขาไปให้มากที่สุดด้วย แม้ในขณะที่กำลังต่อสู้อยู่ในทุกวันนี้ก็ตามแต่ เราไม่ควรที่จะให้คดีซึ่งขึ้นศาลทหารในขณะนี้จะต้องขาดสิทธิ์ ในการที่จะต้องใช้สิทธิ์ในด้านการอุทธรณ์ หรือฎีกา หรือแม้ในด้านผู้เสียหาย คดีที่ผู้เสียหายเองไม่สามารถที่จะเป็นโจทก์เข้าไปร่วมพิจารณาในคดีได้ เขาก็ขาดสิทธิ์ ไม่สามารถนำคดีขึ้นมาฟ้องร้องได้อีก ความเสียหายเปรียบจึงเกิดขึ้นอย่างนี้ การที่เพื่อนสมาชิกอยากขอให้มีการพิจารณา ๓ วาระรวดนั้น กระผมก็อยากจะขอฝากให้ตระหนักเอาไว้ด้วยว่า ปัญหาอันนั้นน่าจะได้มีการพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วน และกระผมก็ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยขอบพระคุณมาก

นายสวัสดิ์ คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ท่านผู้เป็นประธาน ท่านสมาชิกที่เคารพ การที่รัฐบาลและเพื่อนสมาชิกได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่สภานั้น ผลจะดีหรือไม่ประการใด กระผมใคร่จะขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่า การที่ได้มีคำสั่งของคณะปฏิรูปฯ หรือของคณะปฏิวัติฯ ว่าคดีบางประเภทต้องขึ้นศาลทหาร ไม่ให้มีอุทธรณ์ ฎีกาได้นั้น เจตนาอย่างยี้ก็คือต้องการจะลดคดีอาชญากรรมลงไป ให้คดีอาชญากรรมที่เป็นอยู่ได้บรรเทาเบาบางลงไป เพราะการขึ้นศาลทหารโดยไม่ต้องอุทธรณ์ ฎีกานั้นคงจะทำให้บรรดาอาชญากรทั้งหลายเกิดความวิตกกังวล และท้อถอยเกรงอาญาของแผ่นดินเป็นที่ตั้ง ความปรารถนาเช่นนี้ก็อยู่ในวงการของกระบวนการที่คิดว่าจะเป็นไปอย่างนั้น แล้วท่านประธานที่เคารพ ตลอดระยะเวลาอันยาวนานที่กระผมอยู่ในกระบวนการยุติธรรมนั้น ได้มองเห็นแล้วว่าผู้หลักผู้ใหญ่ที่มีการเกี่ยวข้องที่จะรักษาความสงบในผืนแผ่นดินไทยนั้น ได้มองเห็นเหตุผลที่ผิดพลาดไปเป็นอันมาก จะเห็นได้ว่าแม้จะมีศาลทหาร คดีทุกอย่างไม่มีอุทธรณ์ ฎีกาประการใดก็ตาม คดีอุกฉกรรจ์มหันตโทษก็ไม่ได้ลดน้อยลงแต่ประการใด และมองภาพของกรที่จะแก้ไขปัญหาของชาติบ้านเมืองผิดเป้าหมายไปเป็นอย่างมาก ใคร่จะขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานว่า จะเป็นผู้แทนราษฎรก็ตาม หรือจะเป็นคณะรัฐบาลที่เกี่ยวข้องอยู่ในวงการยุติธรรมที่หนึ่งอยู่

ในขณะนั้นก็ตาม คงจะตระหนักเป็นอย่างดีว่าการแก้ไขปัญหาของชาติบ้านเมืองเกี่ยวกับ
 อาชญากรรมนั้น ไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับศาลทหารหรือไม่ศาลทหาร คิดจะมากจะน้อยไม่ได้ขึ้น
 อยู่กับปัญหาตรงนั้นเราแก้ไม่ถูกจุด ปัญหาสำคัญอยู่ที่กระบวนการยุติธรรมของ ๓ สถาบัน
 นั้นเราได้ให้การสนับสนุนเพียงพอหรือไม่ กระบวนการอันดับแรกสำคัญที่สุดคือ กระบวน
 การยุติธรรมเบื้องต้นคือพนักงานสอบสวนคือตำรวจ กระบวนการยุติธรรมอันดับที่ ๒ คือ
 อัยการ กระบวนการยุติธรรมอันดับที่ ๓ คือศาล ที่แล้ว ๆ มากกว่าผมมีความรู้สึกว่าการบวน
 การยุติธรรม ซึ่งจะรักษาความสงบสุขในแผ่นดินนั้น รัฐสภาที่เราจะให้ความสำคัญน้อย
 เป็นอันมาก จริงอยู่กระบวนการยุติธรรมของอัยการในขณะนั้นรัฐสภาจะได้รับการสนับสนุน
 กว้างขวางเป็นอันมาก ฐานะของอัยการดีขึ้น การปรับปรุงอัตราเงินเดือนดีขึ้น ขยาย
 อัตราตำแหน่งมากขึ้น มีทั้งอัยการอุทธรณ์ มีทั้งอัยการฎีกา มีทั้งรองอัยการจังหวัด บุคคล
 ซึ่งเป็นอัยการไม่นานนักได้เป็นอัยการจังหวัด ซึ่งแตกต่างกว่าสมัยก่อนเป็นอันมาก เมื่อ
 มาพูดถึงการศาลก็รู้สึกก็ว่ายังดีเต็มอยู่เป็นอันมาก ยังช้อยู่ยังล้าหลังอยู่ จะสามารถที่
 จะตั้งโรงไว้ซึ่งความยุติธรรมได้แค่ ไหนเพียงใดหรือไม่ เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณากันให้
 จงหนัก แต่สำคัญที่สุดท่านประธาน กระผมอยากจะประกาศและชี้แจงต่อสภาที่ว่า ความ
 สำคัญของความสงบสุขในผืนแผ่นดินไทยที่เราเล็งกันไปอย่างมาก ก่อให้เกิดอาชญากรรม
 ในผืนแผ่นดินอย่างมากคือ เรามองข้ามความสำคัญอันดับ ๑ คือความสำคัญของการบวน
 การยุติธรรมเบื้องต้นที่เป็นรากฐานของการที่จะให้ความสงบสุขในแผ่นดินคือ เราไม่ได้
 ให้ความสำคัญแก่กิจการตำรวจเท่าที่ควร เรามองเห็นกิจการกระบวนการยุติธรรมเบื้องต้น
 นี้มีความสำคัญน้อยเกินไป เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะให้ทางรัฐบาลได้พิจารณาให้จง
 หนักว่า เราต้องแก้ไขสนับสนุนให้ความสำคัญของการบวนการยุติธรรมคือตำรวจให้ดีที่สุด
 จนบัดนี้เรามากจะพูดกันอยู่เสมอว่าประสิทธิภาพของตำรวจ สมรรถภาพของตำรวจที่
 บริหารราชการแผ่นดินอยู่ในขณะนี้ บางหน่วยบางกรมใช้สมรรถภาพเพียง ๒๐-๓๐
 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ไม่ได้ทุ่มเทพลังกำลังความรับผิดชอบเข้าไปในกิจการในหน้าที่เท่าที่ควร
 ทั้งนี้และทั้งนั้นเราไม่ได้ดำเนินกิจการตำรวจ แต่เรามองกลไกของตำรวจ เรามองทาง
 ราชการบ้านเมือง โดยเฉพาะรัฐบาลได้ให้ความสำคัญแก่กิจการตำรวจมากน้อยเพียงใด

หรือไม่ ฐานะตำรวจเป็นอย่างไร ความเป็นอยู่ของตำรวจเป็นอย่างไร การกั้วหน้าของตำรวจเป็นอย่างไร สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นเรื่องซึ่งเราจะต้องแก้ไขทั่วโลกเป็นอย่างมากถึงจะแก้ไขปัญหาความสงบสุขของบ้านเมืองได้ จริงอยู่ที่มีบรรดาเพื่อนสมาชิกได้กล่าวเมื่อกี้ว่า กิจการตำรวจนั้นถูกตำหนิติเตียนจากประชาชนก็มีอยู่ไม่น้อยเช่นเดียวกัน เราต้องแก้ตรงนี้ ตำรวจเป็นผู้ให้ความยุติธรรมเบื้องต้น เป็นผู้ทำสำนวนสอบสวน ถ้าหากตำรวจทำสำนวนสอบสวนผิดพลาดมาแต่ต้น แม้จะมีอัยการพิเศษเพียงใด แม้จะมีศาลพิเศษเพียงใด ก็ไม่สามารถจะคงความยุติธรรมให้แก่บ้านเมืองได้ กระผมเคยเห็นสำนวนซึ่งผิดพลาดมาแต่ต้น ผู้พิพากษาก็ดี อัยการก็ดี เอาจริงเอาจริงในสำนวนนั้น ต้องการจะเอาจำเลยเข้าคุกให้ได้ แต่หาญไม่ว่าจำเลยนั้นเป็นผู้บริสุทธิ์ ไม่ใช่เป็นผู้มีความผิดแม้แต่น้อย ศาลพยายามเห็น แต่ในที่สุดก็จำนนด้วยหลักฐาน ศาลก็ต้องปล่อยไปอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราแก้ไขปัญหาความยุติธรรมเบื้องต้นไม่สำเร็จแล้วศาลจะดีเพียงใด อัยการจะดีเพียงใดก็ตามไม่สามารถจะช่วยความทุกข์ยากของบรรดาประชาชนได้

ท่านประธานที่เคารพ เมื่อหันมากล่าวถึงร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลที่เสนอมานี้ เป็นส่วนหนึ่งที่จะก่อให้เกิดความยุติธรรมขึ้นในวงการของสังคมพอสมควร กระผมใคร่จะขอประทานกราบเรียนว่า ศาลทหารเคยมีมาครั้งหนึ่งห้ามทั้งอุทธรณ์ ห้ามทั้งฎีกา ห้ามทั้งไม่ให้มีทนายว่าความให้จำเลยด้วย ต้องการจะให้เด็ดขาดให้ประชาชนทั้งหลายรู้ว่าเมื่อทำผิดแล้วไม่มีทนายช่วยเหลือ อุทธรณ์ก็ไม่ได้ ฎีกาก็ไม่ได้ จะได้กลัว แต่ในยุคในสมัยนั้นคดีอาชญากรรมก็ไม่ได้ลดน้อยลงไป กระผมก็ได้ไปใคร่ครวญ จนในที่สุดได้ความจริงขึ้นมาว่า บรรดาจำเลยทั้งหลายหรือผู้ต้องหาทั้งหลายที่ถูกจับมาคุมขังมาดำเนินคดีที่ศาลนั้น แต่ละคนที่ทำคดีนั้นเขาไม่ได้คำนึงเลยว่าเมื่อทำความผิดถูกจับแล้วจะมีทนายหรือไม่ เขาไม่ได้คำนึงเช่นนั้น เขาคำนึงแต่อย่างเดียวว่าการกระทำความผิดของเขา นั้นคงจะไม่มีความผิด คงจะไม่มีความผิด คงจะไม่มีความผิด เขาเป็นคนที่ชั่ว เขาจึงได้กระทำความผิดอันนั้น เมื่อกระทำความผิดในที่สุดถูกจับได้ อย่าไปนึก ท่านประธานว่าเขาไม่มีทนาย ทนายอย่างกระผม ทนายอย่างท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เขาไม่ใช่ เพราะไม่สามารถจะเข้าไปช่วยเขาได้ ไม่สามารถจะเข้าไปว่าความให้เขาได้ แต่ท่าน

ประชาชนที่เคารพ คนที่เป็นจำเลยถูกคุมขัง ญาติพี่น้องเขาเดือดร้อน เขาจะยุติแค่ไม่มี
 หมายช่วยเขากระนั้นหรือ เขาต้องไขว่คว้า เขาต้องสนใจ เขาต้องแหวกว่ายวิ่งเต้นจน
 สุดความสามารถ และในที่สุดผู้ที่ถูกวิ่งเต้นคืออัยการ ผู้ที่ถูกวิ่งเต้นหนักคือศาล ในยุคนั้น
 สถานันท์หลักของศาลถูกคลอนอยู่ทุกวัน ศาลไม่ใช่พระอิฐพระปูนครับทานประชาชน ใน
 ยุคในสมัยที่มีหมายว่าความได้ ใครถูกจับต้องหาเป็นจำเลยไปทนาย ทนายรับว่าความ
 ก็สิ้นกันแค่นั้น เสถียรภาพสถาบันของศาลไม่ถูกคลอนแต่ประการใด แต่เมื่อขึ้นศาลห้าม
 ไม่ให้มีทนาย จำเลยไม่หยุดยั้งแค่นั้น วิ่งไปคลอนบัลลังก์ศาล คลอนเสामันศาล ในที่
 สุดเหตุการณ์ต่างๆ ในยุคนั้น มีสิ่งซึ่งไม่ตีไม่งามออกมาสู่สายตาของสาธารณชนอยู่มากมาย
 พอสมควร จนในที่สุดต้องยอมให้มีทหารว่าความ ไม่ได้มุ่งหมายจะให้ทนายมีอาชีพหรือก
 ลับ แต่มุ่งหมายจะให้จำเลยที่ถูกจับนั้นน้อยไปเขยิบบัลลังก์ศาล อย่าไปวิ่งหาศาล ไปวิ่ง
 หาทนาย หาทางให้เขาเดิน ศาลก็อยู่ด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรมมาจนบัดนี้ นี่ละครับการ
 ที่มองภาพบางสิ่งบางอย่างในทางที่ไม่ถูกต้อง ได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อกระบวนการ
 ยุติธรรมพอสมควร ท่านประธานที่เคารพ ต่อมาเมื่อมีหมายว่าความได้ ห้ามอีกว่าคดีขึ้น
 ศาลทหารนั้นจะอุทธรณ์ไม่ได้ จะฎีกาไม่ได้ การพิจารณา ๒ ประการนี้ ห้าม ๒ ประการ
 นี้มุ่งหวังว่าพวกผู้ร้ายทั้งหลายมีจลาจลทั้งหลายวันแกรงว่า ถูกจับไปแล้วห้ามอุทธรณ์
 ห้ามฎีกา ท่านประธานที่เคารพกลับตรงกันข้าม กระผมได้เคยถามจำเลยบางคนว่า ขึ้น
 ศาลทหารอย่างนี้ชอบไหม ทำผิดแล้วชอบไหม เขาพอใจเหลือเกินครับ ถ้าเขาได้กระทำ
 ความผิดขึ้นศาลทหารเขาพอใจ ถ้าเป็นผู้ร้ายที่แท้จริงที่ไปปล้นสะดมเขาย่อมมีเงินราย
 ได้ที่มาจากการมีจลาจล เขาบอกว่ามีศาลเดียวเด็ดขาด วิ่งศาลเดียวหลุด ถ้าหากว่า ๓ ศาล
 แหมกว่าจะถึงศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกาอยู่ไหนก็ไม่รู้ยากเหลือเกิน ศาลเดียวอย่างนั้นอันตราย
 เหลือเกินครับ เสี่ยงต่อชื่อเสียงของศาล เสี่ยงต่อความยุติธรรม ผู้ร้ายใจอำมหิตที่มีฐานะ
 ที่มีรายได้อาจจากการมีจลาจลพอใจเหลือเกินที่มีศาลเดียว เขาบอกว่าวิ่งศาลเดียวสำเร็จ
 หมดยุทธรณ์ไม่ได้ ฎีกาไม่ได้ หรือวิ่งเพียงให้อัยการไม่ฟ้อง เจ้าทุกข์ฟ้องก็ไม่ได้สิ้นสุด
 กันแค่นั้น ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ถ้าเราจะเอามาพูดกันในรัฐสภานี้ก็รู้สึกว่าจะมาสาวไล่ให้
 กากิน กระผมคิดว่าเราดีไม่พูดถึงปัญหาความเสียหายในกระบวนการยุติธรรมในกรณีนี้

เกิดมีคำสั่งให้ขึ้นศาลทหารเสีย กระผมใคร่จะขอประทานกราบเรียนว่า กระผมเห็นด้วย และได้เคยเสนอเรื่องอย่างนั้นเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีของกระผมมาแล้ว แต่ก็ไม่ได้รับการพิจารณาเท่าที่ควร เมื่อรัฐบาลปัจจุบันและสถานที่เห็นพ้องต้องกันที่จะให้มีการแก้ไข กระผมขอให้การสนับสนุน ขอขอบคุณ

นายหัต ดาวเรือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผมนายหัต ดาวเรือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม พรรคสยามประชาธิปไตย ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ทั้งของรัฐบาลเสนอและเพื่อนสมาชิกเสนอ กระผมรู้สึกดีใจที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เข้ามาสู่สภาแห่งนี้ ท่านประธาน กระผมขออย่าในสิ่งที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้พูดมาเมื่อไม่กี่วัน การขึ้นศาลทหารทำให้จำเลยหรือโจทก์ขาดสิทธิ ๒-๓ ประการ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมบอกว่า ขาดสิทธิในการอุทธรณ์ ฎีกา และขาดสิทธิในการฟ้องร้อง การฟ้องร้องก็หมายความว่าถ้าโจทก์ต้องการจะตั้งนายร่วมกับอัยการก็ทำไม่ได้อะไรทำนองนั้น แต่มีอันหนึ่งท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมอยากจะขอเพิ่มเติม การขึ้นศาลทหารนั้นขาดความรอบคอบในการพิจารณาพิพากษาคดี กระผมในฐานะที่เป็นทนายความคนหนึ่งเคยประสบมาด้วยตัวของกระผมเอง มีคดีหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทานกราบเรียนว่า ศาลทหารได้พิพากษาว่าคดีนั้นไม่ผิด แต่ในขณะที่เดียวกันมีอีกคดีหนึ่งซึ่งมีส่วนเหมือนกันเกิดก่อนศาลทหารเพียงไม่กี่วัน ๒ ส่วนเหมือนกันเปี้ยบ ทว่าจำเจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติตามที่ตาย ศาลพลเรือนชั้นต้นตัดสินประหารชีวิต กระผมเป็นทนายเอง อุทธรณ์หลุด ฎีกาหลุด ๒ อย่างส่วนเหมือนกัน พยานหลักฐานเหมือนกัน แต่ศาลทหารตัดสินปล่อยว่าไม่มีความผิด ศาลชั้นต้นของศาลพลเรือนตัดสินประหารชีวิตอะไรทำนองนี้ ทำให้กระผมเชื่อว่าในศาลชั้นต้นนั้นตามปกติประมวลวิธีพิจารณาความอาญาเขียนไว้ว่า จะต้องมิผู้พิพากษาอย่างน้อย ๓ นาย คณะองค์ผู้พิพากษา แต่ท่านประธาน ตามข้อเท็จจริงนั้นที่ศาลต่างจังหวัดไม่ว่าจะเป็นคดีใหญ่โตมโหฬารขนาดไหน มีโทษจำคุกถึงประหารชีวิต ตุลาการที่ขึ้นนั่งบัลลังก์นั้นมิเพียงท่านเดียวเท่านั้น เมื่อมีเพียงท่าน

เดียว ถ้าขึ้นนั่งในฐานะเป็นผู้พิพากษาศาลทหาร ตุลาการศาลทหาร ถ้าท่านผิดพลาดไป แม้แต่นิดเดียว จำเลยหรือผู้ต้องหา นั้นจะได้รับเคราะห์โดยไม่มีอะไรมาแก้ไขได้ เพราะตัดสินแล้วตัดสินไปเลย อันนี้เป็นประการหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ

ประการที่ ๒ เมื่อกันท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดนครสวรรค์ท่านบอกว่า กระบวนการยุติธรรมขั้นต้นนั้น คือพนักงานสอบสวนนั้นน่าจะได้รับเอาใจใส่ยิ่งขึ้น อันนี้กระผมเห็นด้วย แต่กระผมเห็นไปอีกแง่หนึ่งว่าการเอาใจใส่ในกระบวนการยุติธรรมขั้นต้นนั้น กระผมเห็นเลยไปถึงว่า อำนาจสอบกับอำนาจจับกุม น่าจะแยกกัน กระผมเห็นเลยไปว่า พนักงานสอบสวนนั้นเป็นตำรวจไปจับกุมมาเองแล้วก็สอบสวนเอง ท่านประธานที่เคารพ ถ้ากระผมเป็นคนจับ เวลาสอบสวนก็ต้องพยายามสอบให้จำเลยหรือผู้ต้องหา มีความผิด โดยวิธีทางทุกอย่างที่ท่านสมาชิกบางท่านบอกว่า ดึก ๆ ตื่น ๆ เบิกตัวมาซ้อม บังอะไรบ้าง อาจจะมึนบ้างครับ แต่ว่าโดยหลักการแล้วถ้าเราสามารถแยกกระบวนการยุติธรรมขั้นแรก โดยแยกผู้จับกุมกับผู้สอบสวนได้ ไม่ว่าจะให้ตำรวจก็ขอให้มีการจับกุม ให้มีตำรวจสอบสวนอย่าให้ปนกัน แยกเป็นกองต่างหาก กองสอบสวน กรมสอบสวน อะไรก็แล้วแต่ กระผมขอประธานกราบเรียนฝากท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมด้วยว่า รัฐบาลนี้จะสามารถทำสิ่งเหล่านี้ได้หรือไม่ ถ้าสามารถทำได้ กระผมเชื่อเหลือเกินว่ากระบวนการยุติธรรมจะดีขึ้น

ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติที่เสนอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ๓ วาระรวด เพราะขณะนี้ผู้ต้องหาหลายคนที่ยอยากจะเข้ามอบตัว ต้องหาว่าฆ่าคนตายมาติดต่อกระผมหลายราย ยอยากจะเข้ามอบตัว แต่เขาก็กลัวว่าเมื่อเข้ามอบตัวแล้วต้องขึ้นศาลทหาร เดียวตัดสินประหารชีวิตเขา เขาไม่มีความผิด เขาบอกว่าเขาบริสุทธิ์ กำลังรออยู่ครับ ถ้าสมมุติว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยการพิจารณา ๓ วาระแล้ว กระผมเชื่อว่าจะมีผู้ต้องหาซึ่งกำลังรออยู่เข้ามอบตัวเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอสนับสนุน ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายไสว พัฒโน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมไสว พัฒโน จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ กระผมอยากจะทำกราบเรียนท่าน

ประธานสักเล็กล็กน้อยเท่านั้นเอง ข้อแรกคือเรื่องเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญได้เสนอขอแก้ไข (๕) ของคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งสำหรับการแก้ไขดังกล่าวนั้น แต่ถ้าเราพิจารณาดูอีกทีหนึ่งจะเห็นว่าสำหรับมาตรา ๒๐๙ ของประมวลกฎหมายอาญามีได้แก้ไขไปทำให้ชัดเจน คือความผิดเกี่ยวกับอั้งยี่ แต่ว่าได้ขอยกเลิกเฉพาะข้อหาความผิดเกี่ยวกับช่องโจร แต่อย่างไรก็ตามพวกกระผมที่ได้อภิปรายไปแล้วนั้นก็เห็นว่าได้เพียงทำนุกันบ้างดีพอสมควรแล้ว สิ่งหนึ่งอาจจะกรวบเวียนกับท่านประธานก็คือ ในกรณีความผิดเกี่ยวกับช่องโจรนั้น ปัจจุบันนี้ใช้เป็นเครื่องมือของพนักงานฝ่ายปกครองแทนคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๒ เกี่ยวกับเรื่องการควบคุมบุคคลที่เป็นภัยต่อสังคม ประกาศของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๒ นั้นได้ถูกยกเลิกไปแล้วเมื่อปีที่แล้ว รู้สึกว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมท่านนี้เป็นผู้เสนอเหมือนกัน ในคำสั่งนั้นให้อ่านจากพนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจเป็นผู้พิจารณาบุคคลที่เป็นภัยต่อสังคมสำหรับบุคคลในหลาย ๆ กรณี เช่นบุคคลที่ไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่ง คนจรจัด หรือคนที่หากินเกี่ยวกับการค้าประเวณี หรืออะไรเหล่านั้น เป็นต้น ปัจจุบันนี้กฎหมายเกี่ยวกับช่องโจร คือประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๑๐ เป็นต้นไป ได้เป็นเครื่องมือของเจ้าพนักงานฝ่ายตำรวจโดยเฉพาะ นี้กระผมว่าตำรวจบางคนและบางท้องที่เท่านั้น เพราะในกรณีที่ไม่สามารถที่จะหาความผิดให้กับใครได้ ไม่สามารถที่จะตั้งข้อหาใด ๆ ได้ ก็ตั้งข้อหาช่องโจรไว้ก่อน การตั้งข้อหาช่องโจร ให้อ่านจากเจ้าพนักงานที่จะฝากขังและคุมบุคคลที่ถูกกล่าวหาแล้วไว้ได้อย่างน้อยก็เกินกว่า ๓๐ วัน เช่นเดียวกับคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน อย่างไรก็ตาม เมื่อได้เสนอร่างพระราชบัญญัติขอยกเลิกขึ้นมา นับว่าก็เป็นทีไรมาหลายครั้งของผู้ที่ถูกกล่าวหาเป็นอย่างยิ่ง แต่มีอยู่สิ่งเดียวที่กระผมอยากจะขอกรวบเวียนตามที่ท่านสมาชิกผู้มั่งเกียรติท่านหนึ่งได้ขอรับว่า ถ้าหากเราจะยกเลิกไปแล้วก็ควรจะให้มีพิธีคุ้มครองได้มีประโยชน์ ได้รับประโยชน์โดยเต็มที่จากวงพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือความที่ว่า ความผิดที่ยกเลิกนี้ ที่เกิดขึ้นนับแต่วันที่ประกาศจนกระทั่งถึงวันที่ กระผมขออนุญาตอ่านนะครี๊ ว่าในคดีความผิดที่ยกเลิกนี้ “บรรดาที่เกิดขึ้นในหรือหลังวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ เวลา ๑๙.๑๐ นาฬิกา จนถึงวันประกาศพระราชบัญญัติ

นี้ในราชกิจจานุเบกษา ให้คงอยู่ในอำนาจศาลทหารที่จะพิจารณาพิพากษา เว้นแต่คดีที่ต้องดำเนินในศาลคดีเด็กและเยาวชน” ความเข้าใจของกรมอาจจะเข้าใจผิดกับท่านสมาชิกท่านหนึ่ง ขอประทานอภัยที่ต้องเอียนาม คือคุณหัด ดาวเรือง ที่เข้าใจว่า ถ้าหากเราได้อุทธรณ์และประกาศพระราชบัญญัติในราชกิจจานุเบกษาแล้ว หลังจากวันนั้นไปผู้ที่กระทำผิดก่อนวันที่ประกาศยกเลิกนั้นจะได้รับประโยชน์อันนี้ไปด้วย คือโจทก์สามารถที่จะตั้งทนายเป็นโจทก์ร่วมได้ หรือจำเลยสามารถที่อุทธรณ์ ฎีกาได้ในคดีที่ยังไม่ถึงที่สุด คือพิพากษายังไม่เกิน ๑๕ วัน ข้อนี้กระผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่ง คือคุณปิยะฉัตร ก็อยากจะขอทราบเรียนรัฐบาลนี้ว่า ถ้าหากไหน ๆ จะกรมกันจริง ๆ แล้วอยากจะทำให้สิทธิบุคคลซึ่งต้องถูกขาดสิทธิอันชอบธรรมมาก่อนนั้นได้รับประโยชน์บ้าง คือขอให้ผู้ที่ขาดประโยชน์โดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ นี้ ได้รับประโยชน์ นับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปทั้งหมดในคดีความคิดที่ได้กระทำทั้งหมด นับแต่วันที่ได้เริ่มจำกัดสิทธินั้น ๆ หวังว่าคงจะกรุณาครับ ขอขอบพระคุณประธานรัฐสภา : สำหรับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ ตั้งแต่อภิปรายกันมาก็ยังไม่มีผู้ใดคัดค้านเลยนะครับ มีแต่พูดเห็นด้วยทุกท่าน เพราะฉะนั้นถ้าท่านผู้ใดเห็นว่าจะยึดยาวจะเสนอให้ปิดอภิปรายผมก็ไม่ว่าอะไรนะครับ

นายหัด ดาวเรือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ... เมื่อกี้กระผมรู้สึกที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เพิ่งอภิปรายไปเมื่อกี้จะเข้าใจผิดอยู่นิดหนึ่งครับ ความจริงกระผมไม่ได้สงสัยในข้อนั้น รู้สึกว่าท่านจะจำชื่อสมาชิกผิดไปเสียแล้ว ที่สงสัยว่าเมื่อประกาศแล้วคนที่กำลังพิจารณาอยู่ก็ควรจะได้อะไร กระผมไม่ได้กล่าวถึงนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอประทานกราบเรียนท่านนี้ว่าไม่ใช่ นายหัด ดาวเรือง และไม่ได้พูดอย่างนั้นนะครับ

ประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใดจะเสนออะไรอีกหรือไม่ครับ ถ้าไม่มีผู้ใดต้องการอภิปราย ผมจะขอมติจากที่ประชุมเห็นว่าเห็นสมควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๐๘ คน)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ต่อไปเราจะต้องพิจารณากันว่าในชั้นการพิจารณาพระราชที่ ๒ คือขึ้นแปรญัตติจะยึดถือฉบับไหนเป็นหลักนะครับ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคกิจสังคม ขอเสนอให้ใช้ของรัฐบาลเป็นหลัก เพราะว่าของรัฐบาลนี้ได้แก้ไขมากกว่าฉบับอื่น ๆ เพราะฉะนั้นก็ควรจะยึดเป็นหลัก

ประธานรัฐสภา : มีผู้ใดรับรองหรือไม่ครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : มีท่านสมาชิกเสนอให้ยึดถือฉบับของรัฐบาลเป็นหลักมีผู้รับรอง มีท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ จะให้เอาฉบับอื่นเป็นหลักหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ เมื่อไม่มีก็เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วยให้เอาร่างพระราชบัญญัติฉบับของรัฐบาลเป็นหลักในการแปรญัตติ คณะกรรมาธิการครับ

นายชวน หลีกภัย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ตระหนักดีว่าสมาชิกอยากจะรีบเร่งให้กฎหมายนี้ออกมาใช้บังคับโดยเร็วที่สุด แต่ก็วิตกว่าในการแปรญัตติเต็มสถานนั้นเป็นเรื่องยุ่งยาก บางครั้งเรื่องที่ไม่เป็นเรื่องก็ต้องเป็นเรื่อง บางครั้งเรื่องที่จะยุติก็ไม่ยุติ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเห็นของท่านสมาชิกนั้นยังสับสนอยู่เกี่ยวกับเรื่องผลของการใช้กฎหมายฉบับนี้ เพราะที่หลายท่านคิดว่าเมื่อกฎหมายออกมาใช้แล้ว คดีที่ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดไว้ก่อนที่กำลังรอมอบตัวนั้น โดยผลของกฎหมายฉบับนี้ คนเหล่านั้นไม่ได้สิทธินะครับ เพราะว่าเป็นเรื่องสับสนมากในการที่จะเขียนกฎหมายย้อนกลับไป เพราะแม้แต่คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินก็ไม่

เคยสามารถที่จะย้อนกลับไปได้ กระผมพยายามหาทางแก้ไขเรื่องนี้อยู่แล้วเหมือนกัน แต่ว่ายังออกไม่ได้ เพราะเหตุว่าที่เราขอยกเลิกนั้นเพียงแต่ขอยกเลิกคดีความผิด ๕-๖ วงเล็บ ให้ชั้นศาลพลเรือนเท่านั้น เราไม่ได้แก้ตัวหลักจริงๆ คือขรรถมนูศาลทหาร เพราะฉะนั้นกระผมขอความกรุณาว่าแม้จะเจตนาที่จะรีบเร่งเรื่องนี้ แต่เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในสภา ซึ่งมีกรรมาธิการหลายร้อยคน กระผมขอเสนอให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาครับ โดยกระผมขอให้เอาคณะกรรมาธิการสามัญชุดการปกครองของทั้ง ๒ สภา ร่วมเป็นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้ โดยขอความกรุณาแปรญัตติภายใน ๗ วันครับ

ประธานรัฐสภา : รัฐบาลเสนอคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยให้คณะกรรมาธิการสามัญชุดการปกครองของทั้ง ๒ สภาเป็นกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้กำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ คุณแขวงศักดิ์ว่าอย่างไรครับ

นายแขวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม แขวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี กระผมเห็นแตกต่างไปจากคุณชวน หลีกภัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กระผมต้องขอประทานอภัยที่เอ่ยนาม เพราะกฎหมายนี้ด้วยหลักการและเหตุผลหลักชี้ชัดแล้วว่า เราต้องการอยากจะให้ราษฎรได้รับความเป็นธรรมโดยเร่งด่วน กระผมจึงเห็นว่าสมควรที่จะพิจารณารวดเดียว ๓ วาระ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเสนอญัตติให้มีการพิจารณารวดเดียว ๓ วาระ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดให้การรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรองไม่ครบจำนวน)

ประธานรัฐสภา : ตามที่คุณแขวงศักดิ์เสนอนั้น ต้องมีผู้รับรองครบ ๓๐ คนนะครับ ตอนนี้ไม่ครบ คุณบิยะฉัตรครับ

นายบิยะฉัตร วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยกับท่านรัฐมนตรีว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่น่าจะพิจารณากันให้ถี่ถ้วน กระผมเห็นด้วยที่จะขอให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา แต่กระผมเห็นยังไม่กว่านั้นว่าไม่ควรจะเอาคณะกรรมาธิการสามัญของ ๒ สภาารวมกัน เพราะประการ

หนึ่งนั้นจำนวนก็จะมากมายจนเกินไป และกระผมคิดว่าถ้าเรื่องนี้จะตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จากผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับด้านที่เกี่ยวข้องก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นในขั้นต้นนี้ กระผมเห็นด้วยสำหรับคณะกรรมการวิสามัญ แต่ขอให้พิจารณาเลือกเอาจากสภาครับ

ประธานรัฐสภา : ก็คนครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : กระผมไม่ขัดข้อง ถ้าหากทางรัฐบาลจะเห็นด้วยกับกระผม

นายผัน บุญชิต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ผัน บุญชิต จากอุบลราชธานี พรรคกิจสังคม กระผมขอสนับสนุนความคิดเห็นผู้ตั้งของคุณช่วงศักดิ์ กระผมอยากจะทราบกรบเรียนต่อท่านประธานว่า หลักการของเรามีอยู่ประการเดียวเท่านั้นก็คือยกเลิก (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ประเด็นอยู่ที่ว่าสมควรจะยกเลิกหรือไม่ ถ้ายกเลิกก็เป็นอันว่าพิจารณาไม่สลับซับซ้อนประการใด เรยกเลิกไม่ได้มีอะไรสลับซับซ้อน กระผมว่าควรจะยกเลิกหรือไม่ ถ้าสภานี้เห็นว่าควรที่จะยกเลิก (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) เรื่องก็จะเสร็จไปโดยเร็ว เราก็จะคืนสิทธิ์และเสรีภาพอันนั้นให้แก่ประชาชนสมเจตนาของรัฐสภานี้

ประธานรัฐสภา : เอละครับสรุปได้แล้วครับ แต่ว่าผู้ตั้งของคุณช่วงศักดิ์ มีคนรับรองไม่ครบ ก็มีอยู่แต่ว่าจะยินยอมตามรัฐบาล หรือว่าจะเปลี่ยนกรรมาธิการเป็นอย่างอื่น อย่างที่คุณปิยะณัฐเสนอ ผู้ตั้งก็จะให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญเป็นอย่างอื่น คุณปิยะณัฐ มีผู้รับรองหรือไม่

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : เมื่อกัน กระผมกรบเรียนถามทางรัฐบาลว่า ขัดข้องหรือไม่ครับ

ประธานรัฐสภา : รัฐบาลขัดข้องหรือไม่ครับ

นายชวน หลีกภัย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากท่านสมาชิกกังวลว่าผู้รู้หรือผู้ที่เป็นเจ้าของร่างพระราชบัญญัติไม่ได้เป็นกรรมาธิการ ความจริงทางเจ้าของร่างจำเป็นจะต้องไปชี้แจงอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกระผม

๔๗๘

คิดว่าจะเป็นการสะดวก และจะเป็นการรวดเร็วอย่างยิ่งในการที่จะให้คณะกรรมการการปกครองของทั้ง ๒ สภา ร่วมกันเป็นคณะกรรมการวิสามัญพิจารณากฎหมายฉบับนี้

ประธานรัฐสภา : คุณเบ็ยะฉัฐขัดข้องหรือไม่ครับ

นายเบ็ยะฉัฐ วัชรภากรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : กระทบไม่ขัดข้องครับ

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอคือ คณะกรรมการวิสามัญชุดการปกครองทั้ง ๒ สภาเป็นคณะกรรมการวิสามัญ โปรดยกมือขึ้น (มีสมาชิกยกมือ ๑๘๙ คน)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ เพราะฉะนั้นก็เป็นอันเป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอคือ คณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ประกอบด้วยคณะกรรมการการปกครองของทั้ง ๒ สภา กำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ระเบียบวาระต่อไป คือพิจารณาญัตติเรื่อง ให้รัฐสภาตีความตามมาตรา ๑๒๕ และมาตรา ๒๐๔ (๕) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ (นายญาติ ไหวดี เป็นผู้เสนอ) ขอเชิญคุณญาติครับ

ด่วนมาก

ที่ ๕๗/๒๕๒๓

สำนักงานเลขที่ ๕๗ ขอยสุพรรณนิภา ถนนสุทธิสาร
กรุงเทพฯ ๑๐ โทร. ๒๗๗-๓๖๕๖, ๒๗๗-๕๖๖๕
๕ มิถุนายน ๒๕๒๓

เรื่อง ขอเสนอให้รัฐสภาตีความมาตรา ๑๒๕ และมาตรา ๒๐๕ (๕) ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑

กราบเรียน ฯพณฯ ประธานรัฐสภา

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ มาตรา ๑๒๕ บัญญัติว่า “ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.....การเสนอร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะกระทำได้เมื่อพรรคการเมืองที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นสังกัดมีมติให้เสนอได้ และต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองนั้นไม่น้อยกว่ายี่สิบคนรับรอง.....” และมาตรา ๒๐๕ (๕) บัญญัติไว้เป็นบทเฉพาะกาลว่า “การเสนอร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้กระทำได้ก็ต่อเมื่อมีคำรับรองของคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติซึ่งมีจำนวนสิบเจ็ดคน.....” ฉะนั้นการเสนอร่างพระราชบัญญัติของกระผมและพวกเมื่อครั้งเข้ามาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ ๆ ต่างจึงถือปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๐๕ (๕) อย่างเคร่งครัด เพราะกระผมและพวกได้ปฏิญาณตนในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรก่อนเข้ารับหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๐๗ แล้วเห็นว่า “.....จะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ” ต่อมาท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรได้มีบัญชาให้กระผมและพวกทวนคำปฏิญาณ หรือ ตระบัดสัตย์ กล่าวคือ ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรท่านนี้มีบัญชาว่า “ถ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนใดจะเสนอร่างพระราชบัญญัติในต่อไป ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น นำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรได้เฉพาะร่างพระราชบัญญัติที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลง-

ลายมือชื่อรับรองไม่น้อยกว่า ๒๐ คน จึงจะนำเสนอต่อคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัย
 ร่างพระราชบัญญัติพิจารณา” คำบัญชาของท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวนี้
 กระผมและพวกต้องถือปฏิบัติตามโดยคุณภาพ เพราะต้องทำให้ร่างพระราชบัญญัติ
 ของแต่ละคนเข้าไปสู่การพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ
 โดยด่วน จะได้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรววดเร็วยิ่งขึ้น แต่
 กระผมเห็นว่า คำบัญชาของท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวแล้วเป็นการขัดกับ
 รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๕ (๕) อย่างชัดเจน ถ้าขึ้นปฏิบัติตามต่อไปกระผมก็ต้องกลายเป็น
 คนทวนคำสาบานไปทุกครั้งที่เสนอร่างพระราชบัญญัติต่อสภาผู้แทนราษฎร หากจะไปพูด
 จากที่หัวของท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ก็จะกลายเป็นการดูหมิ่นเหยียดหยามผู้บังคับ
 บัญชา กระผมพยายามคิดหาทางออกแบบบัวไม่ให้ช้ำน้ำไม่ให้ชุ่นมาหลายเดือนแล้ว
 เห็นมีอยู่ทางเดียวเท่านั้นคือ นำเรื่องนั้นมาขอฟังมติของที่ประชุมรัฐสภาให้ช่วยตีความตาม
 รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๕ และมาตรา ๒๐๕ (๕) เมื่อมีมติอย่างไรก็ขอให้ส่งมตินั้นไปให้
 ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรถือปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

ฉะนั้นจึงกราบเรียนมาเพื่อความกรุณา พณฯ ได้โปรดใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๑๔๑ และมาตรา ๑๔๓ (๘) เรียกประชุมรัฐสภาเพื่อพิจารณาตีความตาม
 รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๕ และมาตรา ๒๐๕ (๕) โดยด่วนต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ญาติ ไหวดี ผู้เสนอ

(นายญาติ ไหวดี)

ส.ส. จังหวัดสุรินทร์

ลายมือชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงนามรับรอง

วงศ์ พลนิกร

ประมวล กุลมาตย์

คล้าย จิตพิทักษ์

ยุพา อุดมศักดิ์

พินิจ จันทร์สุรินทร์

วิรวรรณ สิทธีธรรม

โตก รอดรักษา

พันตำรวจตรี ยุทธนา พรสวรรค์

สุเทพ อาจสารี

พลตรี สนิท สังข์จันทร์

ประสงค์ วงษ์สุนทร

วานิช พานิชเกรียงไกร

บรรลือ น้อยมณี

ไพโรจน์ เจริญรัตน์

สำเภา ประจวบเหมาะ

ประสาร ด้านกุล

อดุล ภูมิแรงค์

ชิงชัย มงคลธรรม

สมาน ชมภูเทพ

ณรงค์ วงศ์วรรณ

พล วัชรปรีชา

ลำภู สงวนสัตย์

วุฒินันท์ หลอดทอง

พลศักดิ์ สุดสนธิ์

ความชัย อัครราช

ประโยชน์ เนื่องจำนงค์

พล คุรุพิลวคุปต์

ไพศาล จันทร์ภักดี

ดุสิต ไสภิตชา

ประยูร สุรนินวงศ์

บุญเกิด พิมพ์วีระเมธากุล

ปิยะฉัตร วัชรภากรณ์

สนิท ลีลา

บัญญัติ เกสรทอง

ไพฑูรย์ ไทตระไวศยะ

ชัย ชิตชอบ

ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวกุปต์

ทวีศักดิ์ อับดุลบุตร

นายญาติ ไหวดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ญาติ ไหวดี แห่งจังหวัดสุรินทร์ ขอเสนอให้รัฐสภาตีความตามมาตรา ๑๒๕ และมาตรา ๒๐๕ (๕) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ โดยเหตุผลดังต่อไปนี้

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ มาตรา ๑๒๕ บัญญัติว่า ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การเสนอร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะกระทำได้เมื่อพรรคการเมืองที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นสังกัดมีมติให้เสนอได้ และต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองนั้นไม่น้อยกว่ายี่สิบคนรับรอง แต่มาตรา ๒๐๕ (๕) บัญญัติไว้เป็นบทเฉพาะกาลว่า “การเสนอร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้กระทำได้ก็ต่อเมื่อมีคำรับรองของคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติซึ่งมีจำนวนสิบเจ็ดคน...” ฉะนั้นการเสนอร่างพระราชบัญญัติของกระผมและพวกเมื่อครั้งเข้ามาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ ๆ ต่างจึงถือปฏิบัติตามบทบัญญัติ ในรัฐธรรมนูญฯ ๒๐๕ (๕) อย่างเคร่งครัด เพราะกระผมและพวกได้ปฏิญาณตนในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรก่อนเข้ารับหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๐๗ แล้วว่า จะรักษาวินัยและปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ ต่อมาท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรได้มีบัญชาให้กระผมและพวกกระทำกรทวนคำปฏิญาณหรือระบัตินี้เสีย กล่าวคือ ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ท่านมีบัญชาว่า ถ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนใดจะเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อไป ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนนั้นนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรได้เฉพาะร่างพระราชบัญญัติที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ลงลายมือชื่อรับรองไม่น้อยกว่า ๒๐ คน จึงนำเสนอต่อคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติพิจารณา คำบัญชาของท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวนี้กระผมและพวกต้องถือปฏิบัติตามโดยคุณธิภาพ เพราะต้องการให้ร่างพระราชบัญญัติของแต่ละคนเข้าไปสู่การพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติโดยด่วน จะได้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรได้รวดเร็วยิ่งขึ้น แต่กระผมเห็นว่าคำบัญชา

ของท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวแล้วเป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญ ฯ มาตรา ๒๐๔ (๕) อย่างชัดเจน ถ้าขึ้นปฏิบัติตามต่อไป กระผมก็ต้องกลายเป็นคนทวนคำสาบานไปทุกครั้งที่เสนอร่างพระราชบัญญัติต่อสภาผู้แทนราษฎร หากจะไปพูดจาทักท้วงท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ก็จะกลายเป็นการดูหมิ่นเหยียดหยามผู้บังคับบัญชา กระผมพยายามคิดหาทางออกแบบบัวไม่ให้ชาน้ำไม่ให้ชุนมาหลายเดือนแล้ว เห็นมีอยู่ทางเดียวเท่านั้น คือนำเรื่องนี้มาขอฟังมติของที่ประชุมรัฐสภาให้ช่วยตีความตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๕ และมาตรา ๒๐๔ (๕) เมื่อมีมติอย่างไรก็ขอให้ส่งมตินั้นไปให้ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรถือปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

ฉะนั้นกระผมจึงกราบเรียนมาเพื่อขอความกรุณา ฯ พงฯ ได้โปรดใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๑ และมาตรา ๑๔๓ (๘) เรียกประชุมรัฐสภาเพื่อพิจารณาตีความตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๕ และมาตรา ๒๐๔ (๕) โดยด่วนต่อไป

ท่านประธานที่เคารพ ความจริงญาติเรื่องนี้เป็นเรื่องธรรมดา ๆ และปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษรอยู่แล้ว ไม่ต้องใช้เวลาตีความมาก จะเอาหรือไม่เอาก็แล้วแต่ แต่กระผมได้ทราบว่ามีบางพรรค บางกลุ่มได้มีการให้ลงมติว่า ตั้งคณะกรรมการก่อนรับหลักการ กระผมก็ไม่ห้าม ก็ไม่ขัดข้อง เพราะถือว่าญาติที่กระผมเสนอมาทุก ๆ เรื่องนั้นเป็นเรื่องเพื่อให้ปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามข้อบังคับและรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้เท่านั้น ขอขอบคุณครับ

นายเทียม ไชยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตก) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม เทียม ไชยนันท์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตาก ในเรื่องนี้เดิมท่านสมาชิกบางท่านเสนอกฎหมายเข้ามาโดยเซ็นมาคนเดียว ไม่มีผู้รับรอง เช่นแล้วก็ส่งไปยังคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ ๑๗ ท่าน ซึ่งบางครั้งก็ประชุมกัน ๕ ท่าน เกินกว่าครึ่งก็นับว่าใช้ได้แล้ว ตามรัฐธรรมนูญ กระผมเห็นว่ากระผมทำเช่นนั้นน่าจะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญและไม่ถูกต้อง เพราะว่าตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๕ ได้บัญญัติไว้ว่าร่างพระราชบัญญัติที่จะเสนอสภาได้นั้น ถ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ ต้องมีผู้รับรอง ๒๐ คน และจำนวน ๒๐ คนนั้นต้องเป็นสมาชิกพรรคการ

เมือง และพรรคการเมืองต้องลงมติให้เสนอได้ จึงจะเสนอได้ตามมาตรา ๑๒๕ บัญญัติไว้ เช่นนั้น เพราะฉะนั้นในการเสนอกฎหมายในขั้นต้นเราจะต้องถือหลักگویว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๖ บัญญัติไว้ว่า “ร่างพระราชบัญญัติให้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรก่อน” และ มาตรา ๑๒๕ ต้องถือหลักเกณฑ์ว่า ๑. ผู้เสนอต้องเป็นผู้แทนราษฎรและมีสังกัดพรรค ๒. ต้องพรรคการเมืองรับรอง ๓. ต้องจำนวน ๒๐ คน ๔. ถ้าหากว่าเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงินต้องเสนอนายกรัฐมนตรีรับรอง และ ๕. ต้องผ่านการรับรองของคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ ๑๗ คน นี่มีขั้นตอนเป็นขั้น ๆ มา เพราะฉะนั้นตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๐๔ (๔) เขาบัญญัติเป็นข้อยกเว้นไว้ว่า “มิให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๑๒๕ วรรคสอง และมาตรา ๑๙๔ (๑) เฉพาะที่เกี่ยวกับพรรคการเมืองมาใช้บังคับในการเสนอร่างพระราชบัญญัติและการเสนอยุติคิดขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ” คือการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนั้น รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่าต้องมีผู้รับรอง ๑ ใน ๓ คือ ๑๐๑ คน และผู้รับรองก็ต้องเป็นพรรคการเมือง และพรรคการเมืองก็ต้องอนุมัติและมาตรา ๑๒๕ ก็บัญญัติว่า ต้องพรรคการเมืองรับรองสำหรับผู้เสนอกฎหมาย และเป็นจำนวน ๒๐ คน และผู้รับรองต้องสังกัดพรรคการเมืองด้วย ทั้งนี้เมื่อเขามีข้อยกเว้นเฉพาะพรรคการเมืองเท่านั้น ข้อยกเว้นบทเฉพาะกาล มาตรา ๒๐๔ (๔) เขาบัญญัติไว้โดยตรงเลยว่า “มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒๕ วรรคสอง และมาตรา ๑๙๔ (๑) เฉพาะที่เกี่ยวกับพรรคการเมืองมาใช้บังคับในการเสนอร่างพระราชบัญญัติและการเสนอยุติคิดขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ” ไม่ต้องมาใช้บังคับ ก็คงให้บังคับเฉพาะ ๒๐ คนเท่านั้นเขาก็ไม่ได้ยกเว้นเกี่ยวกับ ๒๐ คน เขายกเว้นเฉพาะการเมืองเท่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าจะต้องให้มีการรับรองเมื่อสมาชิกเสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามาสู่สภาแล้วต้องมีผู้รับรอง ๒๐ คน ต่อมาในข้อบังคับนี้เขาเพิ่งร่างเสร็จทีหลังเมื่อเดือนตุลาคมนี้ ข้อ ๕๐ “ร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกเสนอต่อสภา ให้ประธานสภาทำการตรวจสอบ และหากมีข้อบกพร่อง ให้ประธานสภาแจ้งสมาชิกนั้นทราบ” และเมื่อตรวจสอบแล้วให้ประธานสภาส่งร่างพระราชบัญญัตินั้นไปยังคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติภายใน ๗ วัน เมื่อส่งมาตรวจก็เห็นว่ายังไม่ครบถ้วน คือเสนอมาคนเดียวไม่มีผู้รับรอง ก็ให้เขารับรองให้ถูกต้อง เพื่อให้เป็น

การยุ่งยากต่อไป เพราะถ้าหากว่าไม่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญแล้ว เมื่อกฎหมาย ออกไปผู้รับรองไม่มี ๒๐ คน ไม่ถูกต้องตามขั้นตอนออกเป็นกฎหมายไปแล้ว ที่หลงคู่ความ เขาเกิดพิพาทกัน เกิดฟ้องร้องกัน เขาอาจต่อสู้ว่ากฎหมายนี้ออกมาไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ เป็นโมฆะใช้ไม่ได้ ก็จะเป็นการยุ่งยากหรือเสียหายแก่คู่ความได้ เพราะฉะนั้นจึงให้ ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญให้ถูกต้อง จะต้องมีการให้มีผู้รับรอง ๒๐ คน ที่ท่านสมาชิกบาง ท่านมาเถียงว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติเขย่งเงินไว้ตาม ๒๐๔ (๕) ว่า “การเสนอ ร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้กระทำได้ ก็ต่อเมื่อมีคำรับรองของคณะ กรรมการการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งมีจำนวนสิบเจ็ดคน...” บางท่านมา เเถียงกับกระผมว่า เขาถือว่าคณะกรรมาธิการวินิจฉัย ๖ คนมีมติแล้วให้เข้ามาคนเดียวก็ ใช้ได้ กระผมก็ว่ายังไม่ถูกต้อง เพราะช้อยกเว้น เขาเป็นช้อยกเว้นว่าต้องถูกตามขั้นตอน เสียก่อน เสนอถูกต้องตามขั้นตอนมาแล้วมีผู้รับรองแล้วสภารับไว้แล้ว ยังจะต้องเสนอไปให้ คณะกรรมาธิการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติจำนวน ๑๗ ท่าน รับรองอีกชั้นหนึ่ง ถ้าหากจะไปถือว่า คณะกรรมาธิการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัตินี้รับรองแล้วก็ใช้ได้ ไม่ต้องผ่านใครแล้ว ถ้าอย่างนั้นกฎหมายเกี่ยวกับการเงินก็ไม่ต้องผ่านใครเหมือนกัน เพราะว่าคณะกรรมาธิการ ๑๗ ท่านรับรองแล้วก็ใช้ได้ส่งเข้ามา อย่างนั้นก็ไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่า การที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามาต้องมีผู้รับรอง ๒๐ คน จึงจะใช้ได้ นี่กระผมเห็นอย่างนั้น จึงได้ให้ท่านสมาชิกที่เสนอร่างพระราชบัญญัติต้องมีผู้รับรอง ๒๐ คนจึงเสนอได้ เพราะรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เช่นนี้ จะไปยกเว้นไม่ได้ต้อง ทำตามขั้นตอน

ประธานรัฐสภา : ขอบคุณครับ คุณบัญญัติครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม บัญจะ เกสรทอง เกษตรสังคัม จากเพชรบูรณ์ กระผมขอประทานกราบ เรียนด้วยความเคารพต่อท่านรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งท่านได้อภิปรายในสภาเมื่อ ก็นี้ แต่ด้วยความรู้สึกของกระผมแล้ว กระผมคิดว่าความเห็นของท่านนั้นน่าที่จะไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญที่ได้บัญญัติไว้ กระผมขอประทานกราบเรียนว่า เรื่องนี้กระผมก็เคยได้มี ปัญหากับท่านรองประธานสภา ฯ กราบขออภัยไว้ ณ ที่นี้ เนื่องจากกระผมได้เคยเสนอร่าง

พระราชบัญญัติฉบับหนึ่ง ไปทางสภาผู้แทนราษฎร ในขณะที่ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรไม่อยู่ ท่านรองประธานฯ คนที่ ๒ ได้รักษาการแทน ได้บันทึกเรื่องกลับลงมาว่า กระทบทำให้ถูกขึ้นตอนในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ เพราะไม่มีผู้รับรอง ๒๐ คน กระทบขอประธานกราบเรียนว่า กระทบเองก็เป็นผู้หนึ่งมีส่วนในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ กระทบเข้าใจในเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนี้ ก็คิดว่าน่าจะเป็นการถูกต้อง เพราะฉะนั้น กระทบจึงได้เข้าไปหาหรือกับท่านรองประธานฯ ว่าที่ท่านให้มีผู้รับรองนั้นน่าจะไม่เป็นไปตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๒๐๔ ของรัฐธรรมนูญ เพราะว่าได้บัญญัติยกเว้นไว้ และอยากขอประธานกราบเรียนว่า การเสนอร่างพระราชบัญญัติต่างๆ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ได้เสนอกันมาตลอดในขณะที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ดำเนินการเป็นผู้สั่งการ ท่านก็เคยได้สั่งการลงไปโดยไม่ผู้รับรอง ซึ่งผ่านสภาผู้แทนราษฎรและรัฐสภาไปแล้วหลายฉบับ แต่มาปรากฏว่าหลังจากที่ท่านมารักษาการในตำแหน่งประธานสภาฯ ท่านกลับมีความเห็นตรงกันข้าม เพราะฉะนั้นกระทบขอขอบคุณ คุณญาติ ไหวดี ที่ได้หยิบยกเอาเรื่องนี้ขึ้นมาเพื่อให้รัฐสภาแห่งนี้ได้วินิจฉัยว่าแนวทางที่ถูกต่องั้น จะเป็นประการใด เพราะว่ากระทบเห็นใจเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเหลือเกินว่าไม่รู้จะดำเนินการอย่างไร เพราะว่าครั้งแรกท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรนั้น ท่านก็ไม่ให้รับรองแต่ท่านรองประธานสภาผู้แทนราษฎรให้รับรอง ก็เกิดปัญหาไขว้เขวและยากต่อการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่รัฐสภาแห่งนี้ เพราะฉะนั้นการที่คุณญาติ ไหวดี ท่านได้เสนอเรื่องนี้เข้ามา กระทบคิดว่าหน้าที่รัฐสภาแห่งนี้จะได้พิจารณาทำให้รอบคอบ จริ่งอยู่การเสนอญัตติดีความของคุณญาตินี้ ทุกคนอาจจะรู้สึกธรรมดาเพราะว่าท่านเสนอเป็นประจำ แต่กระทบขอประธานกราบเรียนว่า ท่านเสนอในวันนี้เป็นเรื่องที่น่าจะต้องวินิจฉัย กระทบขอประธานกราบเรียนว่า กระทบเห็นว่าไม่ต้องมีการรับรองร่างพระราชบัญญัติในการที่จะเสนอต่อสภา เพราะรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๐๔ ได้บัญญัติไว้อย่างเด่นชัด ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา ๒๐๔ (๔) "มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒๕ วรรคสอง และมาตรา ๑๙๔ (๑) เฉพาะที่เกี่ยวกับพรรคการเมืองมาใช้บังคับในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ และการเสนอญัตติข้อแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ" เพราะฉะนั้นก็คงจะเห็นอย่างชัดเจนแล้วว่า เจตนารมณ์ของบทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๐๔ (๔) นี้เขาได้ยกเว้น ไม่ให้ดำเนินการใน ๒ กรณี ในกรณีมาตรา ๑๒๕ วรรคสอง การเสนอร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะกระทำได้เมื่อพรรคการเมืองที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นสังกัด มีมติให้เสนอได้ และต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองนั้นไม่น้อยกว่ายี่สิบคนรับรอง ในวาระฉบับเฉพาะกาลได้ยกเว้นว่า ไม่ต้องใช้ในขณะนั้น เพราะฉะนั้นในเมื่อไม่ต้องใช้ การเสนอร่างพระราชบัญญัติก็ไม่จำเป็นต้องมีผู้รับรอง กระผมมีความเข้าใจอย่างนั้น ตามคำชี้แจงของท่านรองประธาน ฯ นั้นท่านเห็นด้วยใน (๒) แต่ท่านไปยกเว้นพรรคการเมือง แต่สำหรับการรับรอง ท่านบอกว่าน่ารับรอง กระผมก็มีความแปลกใจ ท่านประธาน ในเมื่อกฎหมายทั้งวรรคแต่ท่านไปตัดตอนเอาเพียงครึ่งเดียวอีกครึ่งหนึ่งต้องใช้ กระผมว่าถ้ายกเลิกก็ต้องยกทั้งวรรค เพราะว่าวรรคสองของมาตรา ๑๒๕ ทั้งวรรคระบุไว้อย่างนั้น แต่ความเข้าใจในเจตนารมณ์ของท่านรองประธานสภาผู้แทนราษฎรนั้น ท่านบอกว่าวรรคสองนี้ให้อนุโลมเฉพาะพรรคการเมือง แต่รับรองจะต้องเอา กระผมจึงเกิดความแปลกใจว่าในข้อความวรรคเดียวกันเราจะไปยกเว้นใช้ข้างบน และข้างล่างไม่ใช้นั้นก็น่าที่จะเป็นไปไม่ได้ กระผมมีความเห็นอย่างนั้น ถ้าหากว่าในวันนั้นท่านสมาชิกแห่งรัฐสภาได้พิจารณากันให้รอบคอบ กระผมก็คิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติของทางเจ้าหน้าที่ เป็นประโยชน์ต่อการที่จะเสนอกฎหมายเข้าสู่สภา กระผมมีความเห็นต่อไปว่า เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนั้นเขาได้ยกเว้นไว้ เพราะว่าเป็น ๕ ปีนี้จะไม่ให้ ปฏิบัติเรื่องใดๆ บ้าง ตามบทเฉพาะกาลบัญญัติไว้ กระผมจึงขอประทานกราบเรียนว่า กระผมมีความเห็นเป็นไปตามรัฐธรรมนูญไม่ควรมีผู้รับรองตามมาตรา ๒๐๔ (๔) ซึ่งได้บัญญัติไว้อย่างเด่นชัด ขอขอบคุณครับ

นายบุญเกิด นาคดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายบุญเกิด นาคดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ พรรคกิจสังคม วันนั้นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอญัตติเรื่องให้รัฐสภาได้ช่วยพิจารณาถ่วงถ่วงว่า การปฏิบัติงานของตัวสมาชิกรัฐสภานั้นชอบตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ ประเด็นแรกที่สุดนั้นเจตนารมณ์ของผู้เสนอก็มีปัญหาว่า การจะเสนอร่างพระราชบัญญัติจำเป็นจะต้องมีผู้รับรอง ๒๐ คนตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ๑๒๕ วรรคสองหรือไม่ กระผมมีความคิดเห็นว่าเป็น

จะต้องมีคนเซ็นรับรับรอง เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๒๐๔ (๔) ได้ระบุไว้ว่า ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติใด ๆ นั้นมิให้นำกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๕ วรรคสองและการเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๓๔ (๑) มาใช้บังคับกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๔ ตามบทเฉพาะกาลใน (๔) การเสนอร่างพระราชบัญญัติใด ๆ เข้าสู่สภานั้นจะต้องได้รับการยินยอมจากคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ ๑๗ คน จึงแสดงให้เห็นว่า เมื่อเรายกเว้นมาตรา ๑๒๕ วรรคสอง เมื่อเรายกเว้นมาตรา ๑๓๔ (๑) ก็ให้ใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๔ (๕) ก็แสดงว่าใน (๕) นั้นเอง ตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละคนนั้น มีสิทธิ์ที่จะเสนอไปยังคณะกรรมการ ๑๗ คน เมื่อคณะกรรมการ ๑๗ คนรับรับรองแล้ว คณะกรรมการ ๑๗ คนก็ย่อมที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นไปสู่ประธานสภาฯ ตัวประธานสภาฯ นั้นเองก็ชอบที่จะนำร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นออกมาสู่สภาฯ กระผมจึงขอสนับสนุนญัตติของท่านผู้มีเกียรติ คือ พิชญาตี ไหวดี กระผมเห็นว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติใด ๆ นั้น ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๔ (๕) นั้นไม่จำเป็นจะต้องรับรอง ๒๐ คน ขอกราบขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : ผมขอกราบเรียนหาหรือสักระยะหนึ่งก่อนนะครับ เนื่องด้วยเวลาล่วงเลยไปแล้ว ถ้าเราจะพิจารณาญัตตินี้ในที่ประชุมต่อไป ก็ไม่ว่าอะไรก็ได้ แต่ว่าตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอเมื่อกันบอกว่า คุณญัตติขยันเสนอญัตติให้ตีความมากมายเหลือเกินเป็นประจำ - และเมื่อการประชุมคราวที่แล้วนั้นเราก็ได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งศึกษาญัตติของคุณญัตติเสียก่อนที่จะเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ขึ้นเพื่อเป็นการประหยัดเวลา เพราะฉะนั้นก็มีวิธีทำอยู่ ๒ วิธี ที่ผมกราบเรียนหาหรือในเวลานี้ คือ เราจะมอบให้คณะกรรมการวิสามัญที่พิจารณาเรื่องของคุณญัตติอยู่แล้ว เอาไปพิจารณาเสียก่อน หรือเราจะว่ากันในที่ประชุมนี้ ก็แล้วแต่ที่ประชุมครับ

นายธรรมนูญ ลัดพลี, สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ กระผมธรรมนูญ ลัดพลี วุฒิสมาชิก กระผมขอประทานกราบเรียนว่า ตามที่ท่านประธานที่เคารพได้กรอมาหรือเห็นเป็นการชอบด้วยแล้ว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องนัดมาที่ฟังดูทั้ง ๒ ฝ่ายต่างก็มีเหตุผลดีด้วยกันทั้งคู่ ถ้าว่ากันไปตามกระบวนการวิพิจารณาของศาลในการ

ได้ส่วนมูลฟ้อง ก็คงจะเทียบเคียงได้กับกรณีนี้ซึ่งมีเหตุผลพอที่จะเห็นว่ามิมูลให้รับไปพิจารณาได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมเห็นว่า ในเมื่อท่านผู้เสนอก็มียุติข้อข้อใจอยู่แล้วท่านรองประธานสภาฯ ในฐานะผู้ปฏิบัติร่วมกับท่านประธานสภาฯ ที่ได้สั่งการขยายความตามข้อบังคับนี้ออกมาให้ถือปฏิบัติตามนี้ก็ยังมีเหตุผล และสมาชิกก็ได้ยอมปฏิบัติตามในช่วงเวลาพอสมควร ดังนั้นทั้ง ๒ ฝ่ายก็มีเหตุผลด้วยกัน กระผมจึงคิดว่าถ้าเป็นดังนั้นก็น่าจะพึงเป็นการยุติได้แล้ว คือเห็นว่าไม่มีปัญหาแล้วและควรที่จะส่งคณะกรรมการวิสามัญที่สภาได้ตั้งขึ้นพิจารณาในครั้งที่แล้วเพื่อพิจารณาต่อไปได้ อย่างไรก็ตามถ้าท่านประธานสภาจะกรุณาให้ที่ประชุมนี้ปรึกษากันแล้วเห็นด้วยตามนี้ กระผมก็อยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมเป็นข้อสังเกตอีกข้อหนึ่ง เพื่อมิให้เกิดความยุ่งยากลำบากเป็นปัญหาสำคัญในภายหลังต่อไป ก็คือว่าถ้ารัฐสภานั้นเห็นควรให้รับ เพื่อส่งไปยังคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษา ก่อนตีความ กระผมขอความกรุณาฝากข้อสังเกตไปด้วยว่า ในเรื่องนี้ ในฐานะที่กระผมเป็นกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติด้วยผู้หนึ่ง เราได้ลงมือทำงานตั้งแต่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๒๒ มีกฎหมายที่ได้ผ่านการพิจารณารับรองหรือไม่รับรองของคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นจำนวน ๑๓๒ ฉบับ จนถึงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๒๓ ซึ่งท่านประธานสภาฯ ได้มีคำสั่งขอให้ผู้รับรองเป็น ๒๐ คน เพราะฉะนั้นในที่นี้กระผมกราบเรียนเป็นข้อสังเกตว่า ถ้าการตีความของคณะกรรมการวิสามัญหรือของรัฐสภานั้นเป็นไปในรูปที่ว่า คำสั่งของท่านประธานฯ ที่อาศัยข้อบังคับ ตามข้อ ๕๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรแล้วก็อาศัยการตีความรัฐธรรมนูญ ในมาตรา ๑๒๕ ที่อ้างมาเกี่ยวกับพรรคการเมืองที่ท่านขอตัดออก และคงใช้เฉพาะข้อความที่เกี่ยวกับจำนวนผู้รับรอง ๒๐ คนนั้น ถ้าเป็นไปดังนั้น กระผมก็ขอฝากที่ประชุมนี้ได้รับไปพิจารณาด้วย โดยอาศัยอำนาจตามข้อบังคับ ข้อ ๓๓ และข้อ ๓๔ ขอแปรญัตติเพิ่มเติมเพื่อคณะกรรมการวิสามัญช่วยพิจารณาด้วยเสียเลยทีเดียวว่า หากการตีความออกมาในรูปที่ว่าการกระทำของท่านประธานสภาฯ กับรองประธานสภาฯ นั้นสมบูรณ์ คือคำสั่งของท่านนั้นสมบูรณ์ถือปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญก็มีปัญหาว่า ถ้าก่อนเวลานั้นแล้วร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ๑๓๒ ฉบับ ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราช-

บัญญัติและมีหลายฉบับที่สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาหรือรัฐสภานี้ ได้ร่วมกันพิจารณา ผ่านเป็นกฎหมายไปหลายฉบับแล้วจะสมบูรณ์มีผลใช้บังคับได้ตามรัฐธรรมนูญหรือไม่หรือจะถือเป็นโมฆะ เพราะว่ามีสมาชิกได้ยื่นมาโดยไม่มีผู้รับรองครบก็หลายฉบับ กระผมก็อยากจะขอความกรุณาฝากไปตีความด้วยเลยว่าเอาอย่างไร กระผมขอกราบเรียนเป็นข้อสังเกตดังนี้ ขอบพระคุณครับ

นายเซว่งศักดิ์ เศรษฐมัตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อบลราชธานี) :
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม เซว่งศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอบลราชธานี ท่านประธานที่เคารพ ความจริงตามที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องอธิบายมานั้น กระผมอยากจะกราบเรียนว่าสับสน แต่ประเด็นสำคัญอยู่ที่รัฐธรรมนูญมาตราเดียว คือมาตรา ๒๐๔ (๔) ซึ่งกระผมขอประทานท่านประธานได้อ่านสักนิดหนึ่งเพื่อความเข้าใจก่อนที่กระผมจะได้มีความเห็นต่อสภานี้ ในมาตรา ๒๐๔ ในรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อใช้รัฐธรรมนูญนี้แล้ว (๔) มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒๕ วรรคสอง และมาตรา ๑๔๔ (๑) เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองมาใช้บังคับในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ และการเสนอญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ท่านผู้เป็นประธาน บัญญัติอยู่ที่ (๑) เท่านั้น เฉพาะเกี่ยวกับพรรคการเมืองเท่านั้น ไม่ได้เกี่ยวกับสมาชิกจะรับรองหรือไม่ เพราะฉะนั้นในบทเฉพาะกาลซึ่งยกเว้นไว้ตามมาตรา ๒๐๔ (๔) นี้ ภายใน ๔ ปี ถ้าหากมีพรรคการเมืองหรือไม่มีพรรคการเมืองก็ตาม ถ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะเสนอกฎหมายแล้ว ไม่จำเป็นจะต้องมีมติจากพรรค ไม่จำเป็นว่าผู้รับรองนั้นจะต้องเป็นสมาชิกภายในพรรคของตัวเอง แต่ขอให้มีคนรับรอง ๒๐ คนสมบูรณ์ตามข้อบังคับก็ใช้ได้ ไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นท่านผู้เป็นประธาน กระผมเห็นว่าไม่สมควรที่จะยกปัญหาขึ้น ไปให้คณะกรรมการกฤษฎีกาวิสามัญพิจารณากฎหมาย เพราะประเด็นมีอยู่คนเดียวเท่านั้น ถ้าหากอะไรก็ยกไปเรื่อย ๆ กระผมว่าจะทำให้เสียเวลา กระผมจึงมีความเห็นเป็นอย่างนี้ครับท่านประธาน ขอขอบคุณ

ประธานรัฐสภา : ผมก็ทำหรือเท่านั้นแหละ ถ้าเผื่อจะให้คณะกรรมการกฤษฎีกาให้ไป ถ้าไม่ให้ก็จะได้เลื่อนการประชุมไปก่อน เพราะเวลานี้ก็หมดเวลาแล้ว ท่านผู้ใด

เห็นสมควรจะยกเรื่องให้คณะกรรมการวิสามัญชุดที่แล้ว ชุดที่พิจารณาญาติของคุณ
ญาติรับไปพิจารณา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๖๙ คน)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะให้พิจารณากันเด็ดขาดในที่ประ
ชุมนี้เลย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖ คน)

ประธานรัฐสภา : มีท่านสมาชิกเห็นสมควรให้ส่งคณะกรรมการวิสามัญชุด
ที่แล้ว ๑๖๙ ท่าน เห็นสมควรพิจารณาในที่ประชุมต่อไป ๖ ท่านก็เป็นอันว่าให้ส่งให้คณะ
กรรมการวิสามัญชุดที่แล้วรับไปศึกษาก่อนแล้วก็มีมาเสนอต่อสภาอีกครั้งหนึ่ง

วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว ผมขอขอบพระคุณสมาชิกทุกท่านที่
มาประชุมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๒๐ นาฬิกา

ผู้จัดรายงานการประชุม

พັນนี คล้ายสุวรรณ

สุภาภรณ์ มาลัยหัตถ์

พรรณนุชญา วิไลวงษ์

ทิพรัตน์ สอาดประดับ

อัมพา กันทิโกวิทย์

สัมฤทธิ์ คงเลิศ

ชลอลักษณ์ ชธรรมผล

สติมา คุ่มมงคล

ประไพศรี แดงอินทวัฒน์

นนทลี จำปาศิง

ปราณี เอกรัตน์กุล

สมปอง วรรณศักดิ์

สุจิตรา ทองมา

เยาวเรศ นवलสกุล

ประเสริฐ บันสิน

กฤษณา มิ่งสุวรรณ

พัชรี ไซคำพา

วัฒน์ เหมือนรัตน์

รุจิรา เมล็ดแดง

สมชาย ดาวอุดม

สมศรี ใจอ่อนน้อม

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุม

พลเอก ประสาร อมาตยกุล
พลตรี เริงฤทธิ์ รุมาคม
พลเอก เกียรติศิลป์ กัลยาณกุล
พลโท แสงว จามรจันทร์
พลเรือตรี สำอาง กวีโสภณ
พลเรือตรี ดำรงค์ เศษะนันท์
พันเอก กมล เรืองวุฒิ
นาวาอากาศโท สมรวย อาจัญจร
สมพงษ์ ศรีสุทธิ

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๗ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๓

สภาบรรองในคราวประชุม

ครั้งที่...../.....(.....)

วันที่.....

ประธานรัฐสภา

รายงานการประชุมรัฐสภา
(คณะกรรมการตรวจแล้ว แต่รัฐสภายังมิได้รับรอง)

รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งนี้ คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมของวุฒิสภาได้ตรวจแล้ว แต่รัฐสภายังมิได้รับรอง เนื่องจากถึงคราวที่สมาชิกวุฒิสภาออกจากตำแหน่งเป็นจำนวนหนึ่งในสามของสมาชิกทั้งหมดของวุฒิสภาโดยวิธีจับสลากเมื่อครบสองปี ตามความในมาตรา ๘๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ โดยวุฒิสภาได้ดำเนินการจับสลากเพื่อให้สมาชิกออกจากตำแหน่งเป็นจำนวนหนึ่งในสามเมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๒๕

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมรัฐสภาครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๒๔ วรรคสอง ซึ่งนำมาใช้ โดยอนุโลมในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ตามความในมาตรา ๑๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑

สงวน คำวงษา
(พันเอก สงวน คำวงษา)
เลขาธิการรัฐสภา